بسم الله الرحمن الرحیم

د ټولنې معنوي، اخلاقي او ټولنيز ارونه

عموماً که موږ او تاسې وګورو د رنګ او ذات له پلوه د نړۍ ټول انسانان سره يو رنګ دي. همدا رنګه په ټوليزه توګه د ټولو انسانانو کړه وړه هم يو رنګ دي، انسان کارکوي، آرام کوي او داسې نور.... د انسانانو پر دې برابري د افاقيت او تلپاتې کېدو بنسټ کېښودل شوی دی، همدارنګه د انسانيت او ورور ګلوۍ نظام مخ پر وړاندې روان دی؛ خو که په عملي توګه موږ که په نړيواله کچه وګورو؛ نو انسان پر بېلابېلو مدارونو روان دی. د ځينو هيوادونو انسانان مخ پورته روان دي او ځينې بيا ډېر ټيټ او پاتې دي. همدارنګه ګورو د هر هېواد طبقاتي او ټولنيز نظام هم داسې دی، ځينې يې ډېر مهذب او لوستي دي او ځينې يې بيا د ټولينزو ناخوالو او پديدو له لاسه وروسته پاتې دي.

زموږ لويه بد قسمتي داده، چې د ژوند په بهير کې له پېړيو پېړيو راهيسې غير اسلامي هيوادونو موږ دې ته نه يو پرېښي، چې موږ دې په خپلې ټولنې اسلامي او ټولنيز ارونه عملي کړو، همدا وجه ده، چې زموږ له اخلاقي اقدارو سره سره کولتوري روايات هم مسخه شوي دي. زموږ حاکمې ټولنې د پرديو د تقليد او تبليغ په پايله کې موږ په پرله پسې توګه له اخلاقي اقدارو غورځولي يو. اوس زموږ لپاره هر بنه حاکم داسې حيثيت لري؛ لکه تېرو چې درلود. پخوا که د ټولنې وګړو له حاکمانو رنګ اخېسته، اوس حاکمان او آمره طبقه د ټولنې له خلکو رنګ اخلي. د دې يو بل علت دا هم کېدای شي، چې اوس نړۍ د يو کلي بڼه غوره کړې ده. اوس هر څوک کولی شي، چې بل هېواد ته لاړ شي، خپل بچيان ورسره بوځي د هغه ځای کولتور او رسم ورواج عملي کړي، هماغه کولتور دلته راوړي، که لرې پسې لاړ نه شو اوس موږ کولای شو پخپل کور کې دا هر څه وګورو، ځکه چې نږدې په هر کور کې کمپيوټر، انټرنېټ، ګرځنده تيلي فون، تلويزيون او نورې خبري رسنۍ شته، چې موږ شپه شپه د نړۍ له حالاتو نه خبروي. اوس موږ له هر لوري د غير اسلامي نړۍ په تقليد کې ښکېل يو، په پای کې ګورو چې زموږ ځوان نسل د يوې لويې اخلاقي تباهۍ پر لور روان دی.

اوس پوښتنه دا راولاړيږي، چې موږ د دې تقليد، ساينس او وسايلو برسېره ولې دومره نا ارامه او نهيلي يو؟ دې تقليد موږ ته څه راکړل. او څه مو دلا سه و رکړل؟ دا هغه پوښتنې دي، چې موږ يې ټول ځوابولی شو؛ خو ځکه يې په سر سترګو منو، چې دا زموږ د ژوند يوه لويه برخه جوه شوې ده، موږ که دا وسايل ونه کاروو، ژوند مو په ټپه دريږي. موږ دې ته تيار يو، چې اسلامي او اخلاقي اقدار دې ونه لرو؛ خو چې بې وسايلو نشو، موږ بڼه پوهېږو، چې په همدې وسايلو موږ خپل اسلامي، اخلاقي او ټولنيز اقدار جوړلی شو؛ خو نه يې جوړوو؛ ځکه چې له ماديات او مادي خوښيو بې برخې پاتې کيږو.

جنسيت او پر کوچنيانو يې آغېزې

له خوراک او څښاک نه وروسته جنس د انسان د ژوند يوه مهمه برخه تشکيلوي؛ بلکې که په جنسي توګه يو انسان صحت مند نه وي؛ نو هغه به د رزق په لاسته راوړلو کې هم په پوره توګه بريالی نه وي؛ لکه څرنګه چې انسان ډوډۍ د ژوندي پاتې کېدو لپاره يوه اړتيا بولي، همدارنګه که چېرې په انسان باندې که په غير صحي اندا ز کې جنسيت غالب شي؛ نو هغه يې د جبران لپاره دګناه،جرم او زياتي لور ته مايله کيږي، د خوراک او پوښاک لپاره، چې انسان په غير قانوني لارو کوم جرمونه او ګناوې کوي، پر هغې د جنسيت جرم، ګناه او سترې زياته وي.

د جنس په اړه بايد زموږ هڅې د ماشومانو د ښې روزنې لپاره داسې ګړندۍ وي؛ لکه څرنګه يې چې د حلال رزق لپاره کوو. موږ نه غواړو، چې زمونږ کوچنيان دې بې کاره او چټل شيان وخوري؛ ځکه چې د هغوی د صحت غم راسره وي، همدارنګه بايد د دوی روزنيز، اخلاقي او جنسي نزاکتونه په نظر کې ونيسو او د

دوی پالنه داسې په سمه توګه وکړو ؛ لکه د صحت غم يې چې کوو ، مونږ نه چې خپل ماشومان د جنسيت په اړه پوښتنه وکړي، موږ هغوی ښکنځو او رټو يې. د دوی په ذهن کې هماغه بې ځوابه پوښتنې نورې ريښې هم غزوي، په دې ډول د دوی جنسي او غير فطري هڅې لا پسې ګړندۍ کيږي او يو وخت ارو مرو ګناه ته مرتکب کيږي. د دوی خپل فطري غوښتنې او بدني بدلونونو د دوی عادي ژوند هم بدل کړی وي. دوی په ټولنه کې دا تقليد ډېر ليدلی وي او د جبران لارې چارې يې لټوي.

همدارنګه ذهني پوښتنې او هڅې دوی د بې لارېتوب پر لوري لا ګړندي کوي او په بد اخلاقه ناستو پاستو ، نشو او غير اخلاقي فلمونو خپلې غريزې سړوي. موږ له پېړيو پېړيو راهيسې په دې بدګوماني کې ښکېل يو ، چې وايو جنس يوه غير مهذبه سکالو (موضوع) ده او پر دې بحث نه دی پکار. همدارنګه، چې په جنسي توګه په يو ماشوم کې کوم بدلونونه راځي، په دې اړه بايد ماشوم خود مختاره وي، د جنس په اړه بايد خپله روا پرېکړه وکړي او له چانه ونه پوښتي. له بده مرغه، چې موږ په لوی لاس د دوی جرمونه يو په دوه زياتوو. نه دوی ته په دې اړه څه لارښوونه کوو او نه دوی ته دا زړورتيا ورکوو، چې خپلې مسلې رانه وپوښتي.

د ماشومانو جنسيت او پالنه

دا يوه ډېره لويه موضوع ده؛ خو له بده مرغه چې د غيرمهذبو خلکو په څېر موږ هم دې مسلې ته هيڅ توجه نه ده ورکړې. موږ ته چې د اسلام مبارک دين د جنسيت په اړه کومې لارښوونې کړې دي له هغې نه د انحراف (سرغړاوي) له امله موږ له بېلابېلو بدني او اروايي ستونزو سره مخ يو. عجبه خبره داده، چې بيا په خپلو ګناهونو پرده هم اچوو او بېلا بېلې پلمې ورته جوړوو.

اسلام مونږ ته خدای پاک يو پوره دين رالېږلی دی، که له کومو ستونزو او مسايلو سره مخ کيږو ، د دې ټولو حکيمانه حل په اسلام کې شته؛ مګر موږ په حقايقو سترګې پټوو ، د دنيا د نور کاروبار او راشه درشه کې چې څه رنګ دروغ وايو ، همدارنګه د جنس په پېچلې معامله کې هم دروغ وايو. اسلام مونږ ته وايي، چې رښتيا ووايئ که ستاسې سر هم ځي.

لکه وړاندې وويل شول، چې د جنس موضوع د کوچنيانو لپاره هم ډېره جالبه او په زړه پورې وي، دوی په دې عمر کې د شنو لښتو په څېر وي. هر لوري ته مو چې زړه وغواړي کږيږي، مونږ بايد د دوی روا او معصومې پوښتنې بې ځوابه پرېنږدو ؛ خو داسې يو چاپېريال هم ورته جوړ نکړو، چې دوی په لوی لاس د جنسي تمايلاتو ، عياش او لوڅ فلمونو او يا د داسې منظرو لېدو لوري ته وهڅوو ، چې جنسي بې لارېتوب رامنځته کوي. کوچنيان له هرې ښې او بدې پېښې او کيسې ډېر ژر اغېزمن کيږي. د دوی پر وړاندې بايد زمونږ د کورني چاپېريال مجلسونه، خبرې او کړه وړه داسې وي، چې د دوی لپاره مستقيماً د درس ښه ولري، په زياتو کورنيو کې لوستې سړي او مېرمنې وي، چې په خپل منځ کې لکه مېرمن او خاوند يې بې هوده مجلسونه کوي، لاس اچوي او داسې نور....

له دوی ځنې بيا ځينې داسې وي، چې کوچنيانو ته په دې سترګه ګوري، چې ګني دوی ماشومان دي، په دې خبرو سم نه پوهيږي. بر عکس مونږ ګورو ، چې د دوی لپاره موږ په لوی لاس يو داسې چاپېريال رامنځ ته کوو ، چې د دوی د بې لارېتوب سبب ګرځي.

همدارنګه مونږ که په کور کې تلويزيون ګورو او يا کمپيوتر، چې نږدې اوس په هر کور کې شته، بايد داسې څه پرې د کوچنيانو پر وړاندې ونه ګورو ، چې د دوی د جنسي او اخلاقي بې لارېتوب لامل وګرځي.

نن سبا د ماشومانو پر ادبياتو ډېر ښه کار روان دی په انټرنېټ کې ځانګړې ګورت پاڼې ورته جوړې شوې دي، زياتو ليکوالو کتابونه پرې کښلي دي، شاعرانو د دوی په معصومه ژبه سندرې او شعرونه ورته ويلي

دي، همدارنګه د آرټ (فن) په نړۍ کې ورته په زړه پورې تابلوګانې انځور شوې دي. په فلمي نړۍ کې ورته ډېر جالب او له درس څخه ډک فلمونه جوړ شوي دي.

د ماشومانو لپاره دا نړۍ او په نړۍ کې هر څه نوي دي هغوی د هر څه په اړه د تجسس جذبه لري. د لرګي یو عادي مېز، د لویانو لپاره یو عادي شی وي، هغه د یو ماشوم لپاره ډېر زړه راښکونکی وي. موږ د دوی په ژوند کې ګورو، چې د ماشومانو د لوبو څیزونه؛ لکه نانځکې، توپونه، کوچنۍ موټرې او داسې نور څیزونه زموږ پر وړاندې هماغه د لوبو شیان دي او بس؛ مګر د دوی لپاره ډېر څه دي، ورته ژاړي، ورته خاندي، له لویانو څنې یې په زور او په ژړا غواړي. هغوی زمونږ د مېز په اړه هیڅ معلومات نلري. د هر څه په اړه د دوی په ذهن کې پوښتنې وي، همدا د دوی د ښې او بدې زده کړې ورځې وي. په دې زمان کې د دوی ذهنونه د یوې سپینې تختې په څېر وي، په داسې مهال که چېرې د دوی دتندې او تجسس مطابق ددوی پوښتنې سمې ځواب شي؛ نو د دوی ذهنونه یې د تل لپاره ساتي. البته د دوی پوهول باید د دوی په ژبه وشي. مانا دا چې په ساده او عام فهمه ژبه کې باید دوی وپوهول شي. له دې لارې د ماشومانو ذهني صلاحیت او استعداد زیاتیږي، د هغوی په زړونو کې له زده کړو سره مینه زیاتیږي، که بر عکس ماشوم بې عزته او وټکول شي؛ نو دوی ته ډار پیدا کیږي او په همدې کم عمري کې چې ددوی کوم استعداد او پوښتنې وي هغه پخپل ځای پاتې شي. دلته دوی د خپلې کم علمي په وجه له ډېرو څیزونو څخه ډاریږي او تل یې په ذهنونو کې اذانګې خورې وي.

کله کله داسې هم کیږي، چې ماشوم د یوې داسې پېښې په اړوند وپوښتي، چې د دوی له عمر او تجربو څخه لرې وي. په داسې حالاتو کې هم باید دوی ونه رټو او په عامه ژبه کې دوی وپوهوو. کېدای شي یو وخت له تاسې نه د خپل وجود د خاصو برخو په اړه وپوښتي، چې دا څه شی دی؟ یا د خپل کوچني ورور او خور د پېدایښت په اړه وپوښتي، چې دا مې مور له کومې راوړ؟ داسې پوښتنې کول ددوی فطري حق دی، د داسې پوښتنو ځوابونه؛ لکه وړاندې وویل شول د دوی د عمر او ذهني استعداد مطابق ورکول پکار دي. که تاسې دا بده محسوسوئ یا یې د دوی د عمر وړ پوښتنې نه بولئ؛ نو دا د دوی په ذهنونو ډېرې بدې اغېزې ښندي او د دوی ټول راتلونکی له پوښتنو پوښتنو سره مخ کیږي.

موږ ځینې خلک ګورو، چې ډېر ډارن او بې زړه وي، په داسې خلکو کې هم ځوانان وي او سپین ګیري، مانا دا چې د عمر قید شرط نه دی پکې، که د داسې خلکو شننه وکړای شي؛ نو جوته به شي، چې دوی فطري داسې نه دي؛ بلکې د دوی ددې کردار په تشکیل کې د دوی د کوچنیوالي د پېښو ژور اثر دی. کوم ماشومان،چې په کراتو کراتو وهل ټکول او بې عزته کیږي د هغوی په زړونو کې ارو مرو یو ډار رازرغون وي، هغوی چې لویان شي؛ نو د عادي کسانو په څېر نه وي، هغوی یا د تل لپاره ډارن او بې زړه وي او یا هم نافرمان او بې باکه وي.

د هر انسان د کړنو وضعیت د دده په کوچنیوالي کې جوړیږي، که په کوچنیتوب کې یو ښه چاپېریال ومومي؛ نو چې لوی شي هم زړور او خوش طبېعېته وي، هغه نه ډاریږي او نه هم ځان سپک ایسوي؛ بلکې پخپل ځان یې پوره پوره باور وي.

د نجونو جنسیت او ستونزې

زمونږ ټولنه یوه بله غټه نیمګړتیا دا لري، چې د هلک پر نسبت انجلۍ ته ډېر سپک ګورو، په کوم کور کې، چې انجلۍ وزیږي؛ نو په ځای د دې چې خلک پرې خوښي وکړي د ویر یو ټغر خور شي. که د چا زامن وي هم ښه ده او که پرله پسې خدای پاک لوڼه ورکړي؛ نو د نا شکري نارې مو تر آسمانه پورې رسیږي. د هلک په نسبت له جینۍ سره لږه مینه کوو، د هلک غوښتنې ورپوره کوو او د انجلۍ شاته غورځوو. جینۍ د پښو

پېزار ګڼو او يوازې يې د جنسي غريزو د سرولو يوه آله ګڼو، د هغوی حقونه غصب کوو او پر ارمانونو يې خاورې اړوو.

زيات خلک په دې سبب د نجونو له ښوونې او روزنې سره زړه راښکون نه لري؛ ځکه چې دوی د پرديو کورونو وي. نجونو ته داسې يو سپک احساس ورکول د دوی راتلونکې د ډېرو پوښتنو سره مخ کوي، هغوی د پرديو کورونو په اړه رنګا رنګ سوچونه کوي. د دې هيلې، چې په خپل کور کې ترسره نشوې؛ نو په پردي کور کې به څه تر سره شي، د هغه ځای له ښګانه چاپېريال څخه هغه د پلار په کور کې ډارېږي.

د نجونو ژوند او راتلونکې دلته له يو بل ګواښ سره هم مخ وي، هغوی ته دا تصور ورکول کېږي، چې په دې ټولنه کې يوازې له ښايسته نجونو سره مينه او ودونه خلک کوي، له بدرنګې انجلۍ سره يې خاوند مينه نه کوي. په زياتو کورنيو کې د مور پلار او کورنۍ لخوا ناوړه نومونه اېښودل کېږي، د ګړنګنې، سپګنې، کړې،لنډۍ او ..... نومونه له هغوی نه په پېغلتوب کې هم نه لرې کېږي. په پای کې د چم ګاونډ خلک هم هماغه نوم ورته کاروي. وايي چې خپل مال په چا سپک وي؛ نو په ټولې دنيا سپک شي، يا خلک متل کوي، چې: د خپل کور پېغله ګړنګنه وي.

داسې بېځايه تصورات او رسمونه د نجونو په عملي ژوند هم بدې اغېزې ښندي او د دوی ازدواجي ژوندون هم له ګواښ سره مخ کوي. دا په ياد لرئ، چې پر ماشوم د نورې کورنۍ پر نسبت د مور اثر زيات وي، په ځينو ما شومانو کې اروايي نيمګړتياوې د مور له لوري په ميراث کې پاتې کېږي. دا لړۍ همداسې پسې غزېږي، همدا انجلۍ چې مورشي؛ نو د دې بچيان؛ لکه مور او نيا يې چې وه، په رنګا رنګ اروايي ناروغيو اخته کېږي.

د هلکانو پر نسبت د نجونو تربې او روزنې ته زياته پاملرنه پکار ده، په نجونو کې، چې په جسماني توګه کوم بدلون رامنځته کېږي، هغه د جنس له لوري له هلکانو سره ډېر توپير لري. نجونې په داسې بدني بدلون باندې ډېرې يرېږي. د يوې ښې او هوښيارې مور دا فرض دي، چې خپلې لوڼې د هغوی د بدني او جنسي بدلون په راز ښې پوهې کړي، په دې موخه، چې هغوی ته په راتلونکي کې ډار او ستونزې نه وي. جنسي ځواک د هر انسان د شخصيت يوه اړينه برخه وي، چې له سترګو پناه کول يې د دوی راتلونکې له بېلا بېلو ګواښونو سره مخ کوي. په کم عمر کې مونږ کوچنيان له جنس او د هغوی له بدني بدلونونو څخه په ډېرې آسانۍ سره پوهولی شو؛ مګر دا اړينه ده، چې خپله مور او پلار او په ټولنيز چاپېريال کې يو سالم او صحت مند تصور موجود وي، بايد نه دوی له دې نوم څخه وډار شي او نه هم خپلو ماشومانو ته داسې بدرنګه تصور ورکړي.

د پورتينو خبرو لپاره دا اړينه ده، چې پلار خپل زوی د يو غلام په ځای يو ښه دوست وګڼي او چې لور يې پېغله شي په جنسي ځواک او د دې په پايلو ورته کيسې وکړي. همدا رنګه يې مور بايد؛ لکه يوه همزولې د هغې په رازونو کې ورسره شريکه شي او روغې لارښوونې ورته وکړي.

د ماشومانو د بې لارېتوب آسباب

ځينې وخت مونږ په لوی لاس د ماشومانو د بې لارېتوب اسبات جوړوو، هغوی ته مو دومره واک او اختيار ورکړی وي، چې هغوی په خپل سر تر لرې لرې ځي، د همزولو ودونو ته ځي، په ښارونو کې بې ځايه ګرځي او بې ځايه لګښتونه کوي، اصل خبره داده، چې د نورې کورنۍ او د خپلو اعمالو او کړو وړو د مهال وېش په څېر بايد پلار هم له خپل زوی او لور سره حساب کتاب وکړي. د هغوی ملګري او ناستې پاستې ځای او ملګري وپېژني. د جاهلو خلکو له صحبت او بې هوده مجلسونو څخه بايد ماشومان وژغورو. په خپلو ماشومانو تر دې بريده هم باور نه دی پکار، چې سبا د بې لارېتوب يوې ژورې کندې ته پريوتي وي.

زمونږ د دې بې وسه ټولنې اکثره پلاران د نړۍ په نورو هیوادونو کې د مزدورۍ لپاره په سفر تللي دي، هغوی له هغه ځایه د خپل زوی او لور لپاره د خپل کور او نورو وګړو پر نسبت زیاته مینه لري. له هغه ځایه، چې هر وخت کور ته تیلي فون کوي؛ نو پر خپلو بچیانو غږ کوي، چې درس وایئ، نور مو چې هر څه پکار وي، زه یې درلېږم. دا چې نن سبا د فحاشۍ ډېر اسباب راغلي دي؛ لک تلویزیون، سي ډي، کمپیوټر، ګرځنده تیلیفون او داسې نور، هر ماشوم غواړي، چې پخپل کور کې دې دا ټول وسایل ولري. په کور کې داسې څوک نه وي، چې دې الاتو د سمې کارونې لارښوونه ورته وکړي. هغه وي، چې په لوی لاس مو خپل بچیان بې لارې کړي وي. همدارنګه ګورو، چې پلاران له هغه ځایه پیسې هم د خپلو بچیانو په نوم رالیږي. میندې چې اکثره یې زمونږ د ټولنې نالوستې دي، هغوی په بېلا بېلو پلمو غولوي او پیسې بې ځایه لګوي.

په نجونو او هلکانو کې د بلوغ د لومړیو پېښو آغېزې

انساني ژوند له بېلا بېلو مدارونو څخه تیریږي، کوچنیتوب، ځواني او بوډاتوب، هر زمان ځانګړی ارزښت لري، دا بې ځایه ده، چې ووایو د عمر فلانۍ برخه باارزښته ده، البته هغه مهال، چې ماشومتوب پای ته رسیږي او ځواني پیل کیږي، مانا دا چې هلک بالغیږي دا دژوند تر ټولو باارزښته او نازکه مرحله وي. په دې دور کې په انسان کې ذهني او بدني بدلونونه رامنځته کیږي، دا بدلون ارو مرو یو ښه یا بد غبرګون رامنځ ته کوي، دا بدلون تعمیري هم کېدای شي او تخریبي هم. له بده مرغه، چې زموږ په ټولنه کې د دې غبرګون د بدو په کتار کې راځي.

زموږ د ټولنې ځوانان او نجونې په دې عمر کې د خپلو جنسي عقدو او اورونو سړلو لپاره شپه ورځ خیالي ماڼۍ جوړوي. هغوې ددې په لټون کې نه ستړي کیږي او بالاخره یې د ژوند دا باارزښته او په زړه پورې دوران په عشق، ارمان، جهالت او بې لارېتوب تمام شي.

یاد لرئ، چې د فحاشي او جنسي غوښتنې له یو بل سره نږدې دي؛ مګر دا دواړه بېلا بېل ځیزونه دي. د جنسي جذبې په اړه د خیالاتو او افکارو تبادله پر فحاشي ګڼیږي، په دې مقام باندې، چې کوچنیتوب پای ته رسیږي او ځواني پیل کیږي، ځوانان او نجونې له یو عجیب کیفیت سره مخ کیږي، چې د هغې ځینې څرګند سببونه دي، د هغې یو سبب دا دی، چې په جنسي جذباتو کې لذت (خوند) وي او انسان په فطري توګه لذت خوښوونکی دی، له بده مرغه چې د دې عمر کسان له بلوغ پېل کېدو سره خپل جنسیت او جذبات بې ځایه کاروي، دا به وروسته درته په ګوته کړم، چې د بلوغت په پېل کې باید کوم احتیاطي تدبېرونه په نظر کې ونیول شي.

د نجونو بدني بدلون تر هلکانو زیات روڼ او څرګند وي، دا مهمه نه ده، چې دلته دې د هغې یادونه په تفصیل سره وکړو؛ ځکه چې په دې ټولې میندې او نجونې پوهیږي. زه دلته میندو ته دا یادونه کوم، چې په نجونو کې کوم بدلون چې ډېر بوږنوونکی دی، هغه د حیض (میاشتني عادت) لومړی ځاځکی دی. په ځوارلس کلنو یا پنځلس کلنو نجونو کې د حیض نښې پیل کیږي. موږ باید د دې بدلون تقدس (سپېڅلتیا) مطالعه وکړو. خدای پاک نجونو ته د دې بدلون په راوستو سره د مور جوړېدنې زېرې ورکوي، چې یوه ډېر لوی نعمت دی؛ ځکه هغه به یوه مور جوړیږي.

په نجونو کې بدني او جنسي بدلون

هغوی د دې بدلون په لېدو ډېرې یریږي، له خپل ځان نه د وینې په وتو یې یو رنګ وحشت له ځانه سره واخلي، دا چې هغه وینه د دوی له شرمګاه څخه وځي په دې اړه خو موږ ګورو، چې په دې اړه د دوی له یو چا سره خبرې کول هم عیب ښکاري. له بدن نه پرته په ذهن کې هم تغیر راځي، چې د بدني بدلونونو په نسبت ډېر

باارزښته دی. دا په یاد لرئ، چې ذهن او خیالات پر بدن باندې دومره اثر کوي، چې بدن له بېلا بېلو ناروغیو سره مخ کوي.

همدارنګه په ذهن کې هم بدلون راځي، چې د بدني بدلون پر نسبت ډېر د پام وړ دی، دا په یاد لرئ، چې د ذهن پر باندې دومره اغېز وي، چې بدن له بېلا بېلو ناروغیو سره مخ کولی شي، په همدې اساس په ذهني بدلون ډېره توجه پکار ده. د بلوغت لومړنۍ مرحلې ځکه مهمې او د پام وړ وي، چې د کوچنیتوب بې فکري له منځه ځي او د ژوندانه حقایق رامنځته کیږي، مسولیتونه رامنځ ته کیږي او یو نوی ژوند پیل کیږي. دا چې مونږ کوچنیان له خپلو دې مسولیتونو لپاره نه وي اماده کړي؛ نو ګورو چې دې ځای ته په راتګ سره د دی د تېښتې لاره غوره کوي. د دی د تېښتې دوه لاملونه وي، خود لذتي (له ځان څخه خوند اخیستنه) مانا دا چې له خپل ځانه په غیر اصولي لارو خوند اخلي، داسې یې د جرم احساس په ضمیر باندې سپور وي او تر پایه ورسره کړیږي.

د تېښتې دویم کیفیت داسې دی، چې د انسان په فطرت کې خپل سري او سرکشي (سرغړونه) پیدا شي، دا کیفیت په هلکانو کې ډېر زیات وي، په نجونو کې هم دا کیفیت وي؛ خو هغوی د شرم، پردې او کورنیو بندیزونو په وجه خپل سري او سرکشې نشي کېدلای، البته دا شرم، پرده او کورني بندیزونه د نجونو دا سرکشي او خپل سري له منځه نشي وړلای یو څه نرمښت پکې راوستلی شي، د دې غبرګون عموماً ښه نه وي، له دې امله نجونو ته اروايي ناروغۍ ورپېښیږي او د جذباتو د نه سپړولو له امله له بېلابېلو ناروغیو سره مخ کیږي.

تاسې به لېدلي وي، چې په دې عمر کې هلکان ډېر جذباتي وي، د دې علت دا وي، چې باندنۍ چاپېریال ډېر خراب دی، په همدې خاطر د هلک د خپل ذات ننی چاپېریال هم خرابیږي. د دې نینګړتیا یوه لویه وجه د کورني بېکاره چاپېریال ده او دویمه وجه یې د خپل نفس بې ځایه غوښتنې دي. هغه تر آخره غواړي، چې بې فکره او بې مسولیته و اوسي، د دی دا زیار او هڅه شعوري نه؛ بلکې غیر شعوري وي، هغوی ته دا جوته نه وي، چې د ودی دبلوغت له دې دوران او ډار نه په تېښته کې دي او شاتګ کوي. دا یو غیبي ځواک وي، چې دوی پر مختګ ته نه پرېږدي.

ځینې داسې ماشومان هم وي، چې له اړتیا زیاته پاملرنه او مینه د کورنۍ لخوا ورسره کیږي. مور او پلار یې بې ځایه نازوي، دا رنګ ماشومان چې ژېیتوب ته دا خلیږي؛ نو په دوی یره راخوره شي، دوی نه پوهیږي، چې دا ډار او یره د څه ده. ځینې ماشومان بیا داسې وي، چې هغوی ته ډېره توجه او مینه نه تر لاسه کیږي. مور و پلار او کورنۍ یې هر وخت سره په خپلو منځونو کې لاس او ګریوان وي، دوی ته چې څومره پکار دی شفقت او مینه نه تر لاسه کیږي، هر وخت وهل، ټکول او بې عزته کیږي، دا رنګ ماشومان بلوغ ته په رسېدو د یوه نا مالوم ډار سره مخ کیږي، هغوی په لاشعوري توګه د مینې لټوونکي وي. دا چې له کوچنیانو سره مینه د هر انسان خاصه وي؛ خو د وی ترې بې برخې وي او راتلونکی یې له بېلا بېلو ستونزو او کړاوونو سره مخ شي.

د بلوغت په پیل کې

انسان چې د کوچنیتوب کوم اثرات په لاشعور ذهن کې ځای پر ځای کوي، هغه د بلوغت په زمان کې وارد واره راوزیږي او د انسان د روغ فکر کولو مادې تخریب کړي، دا په یاد لرئ، چې ستاسې په لا شعور ذهن کې چې کوم یادونه او خاطرې خوندي دي دا له هغه وخت راهیسې راپیل شوې دي، چې تاسې د خپلې مور شېدې رودلې، دې خاطرو ستاسې شعوري فکرونه او خوځښتونه د ځان تابع کړي دي. دا یوه اروايي پېښه ده، چې قدرتي راپیدا کیږي. د دې مخنیوی ناشونی دی، البته که سړی یې په غبرګو کې یو څه محتاط واوسي؛ نو یو څه کولی شي.

ګورئ ! وړاندې يادونه وشوه، چې د بلوغت په دوران کې د کوچنيوالي اثرات شدت پيدا کوي، په نجونو او ځوانانو کې د دې غبرګون بېلابېل کېداى شي، ځينې ځوانان او نجونې سرکشه او بې لارې شي له خپله کوره يې زړه تور شي، که په علمي چاپېريال کې وي، يا يې کورنۍ پابنده وي، بيا هم غبرګون ډېر بد نه وي. که چېرې يې کورنى چاپېريال پراخه وي،شايد ډېرې بدې لاسته راوړنې ولري. په داسې هلکانو او نجونو کې ډېرې داسې وي، چې د مرګيانو ناروغي ورته پيدا شي ا نجونو ته يو ډول بله ناروغي (هسټرياکې) پيدا شي. دا ناروغۍ که د بلوغ په پيل کې پيدا شوې؛ نو وپوهېږئ، چې ستاسې په ځوانانو او نجونو د کوچنيوالي بدې اغېزې په دې شپو کې رابر سېره شوې؛ خو له بده مرغه، چې اوس يې دوى د جبران يوه لاره هم نه ويني.

يادې شوې دواړه ناروغۍ د جنسي بې لارېتوب زېږنده هم ګڼلى شو ، له بده مرغه چې زموږ په ټولنه کې د دې درملنه مرګونې وي، پرته له دې چې د دې ناروغيو د پيدا کېدو سبب پيدا کړو ، بېلا بېلو رنځپوهانو ته د درملنې لپاره ورځو. هغوى مجبوراً راته د ارام او اعصابو درمل ليکي، چې د دې پايلې زمونږکاروباري ژوند ډېرې بدې پرېوځي يا ډېرى خلک په تاويذونو او زيارتونو د دې درملنه کوي هغوى بېلابېل پرهيزونه ورکوي، په داسې حالاتو کې يې د کورنۍ سترګې هم د دوى لورې ته مرکوزې وي. يوه لوري ته دوى نشي کولاى، چې مناسب خوراکونه وکړي؛ ځکه چې پير، فقير او يا هم د زيارت کوم منجور پرهېز ورکړى وي او بل لوري ته داسې ناروغ د ځان لپاره د آزاد ګرځېدو او له ملګرو سره د بنډار کولو وخت او موقع نشي پيدا کولی، هغه په دې خاطر، چې کورنۍ يې په دې وخت کې پرې يرېږي، چې چېرته راپرې نه وځي يا کومه بله ستونزه ورته پيدا نشي.

تاسې په دې وپوهېږئ، چې دا ناروغۍ ولې رامنځته شوې دي، د دې اصل علت دا دى، چې ناروغ د بلوغ په پيل کې جنسي او جسماني تغير نه دى منلى او د جنسي بې لارېتوب پر رسۍ يې منګولې ښخې کړې دي. په نجونو کې د بلوغت پيل تر دې هم له خطر ځنې ډک وي، دا چې زياتې نجونې شرم کوي او خپل راز او ناروغي د شرم له وجې له چا سره نشي شريکولی، کله چې کومه انجلۍ په لومړي ځل خپله د حيض وينه وګوري؛ نو هغه له شرمه خپلې مور ته هم زړه نه ښه کوي، چې ورته وو ايي. دا چې په دې ورځو کې ځانګړې پرهېز او آرام ته اړتيا وي، د لا علمي په سبب نجونې هغه تر سره نکړي، چې د دې پايلې هغه وخت څرګنديږي، څه مهال چې انجلۍ واده شي په زياتو نجونو کې داسې زخمونه پيدا شي، چې بيا يې يا اولاد نه کيږي او يا هم نورې بدنې ناروغۍ ورته پيدا کيږي.

د ځوانانو او نجونو د مور و پلار مسوليتونه

نه پوهېږم زمونږ ميندې او پلرونه تر اوسه پورې ولې د خپلې تېرې زمانې سوچونه زموږ د دې زمان د بچيانو لپاره کوي؟ سمه ده هغه وخت دومره بې حيايي نه وه، په يوه کوټه کې به پلار، تره او دوه درې ورونه، چې ودونه به يې هم درلودل سره اوسېدل، نجونې او هلکان به يو ځاى سره ګرځېدل، لوبې به يې سره کولې، غرونو ته به سره تلل او داسې نور.......

اوس خو موږ تاسې ګورو ټولو ته څرګنده ده، چې د اوسنۍ زمانې د هرې ټولنې چاپېريال څنګه دى، دوى غواړي، چې د خپلو پخوانيو ذوقونو په کنډوليو کې پر مونږ هم هغه اوبه وڅکي؛ خو داسې نه ده، اوس وخت د جنس او جنس پرستي پر تورو يو درې کلن ځلور کلن ماشوم هم پوهيږي. دويمه لويه تېروتنه د پلرونو او ميندو داده، چې هغوى ته خپل اولادونه بيخي بې لارې نه ښکاري، هغوى چې په هر عمر کې وي راپورته کيږي او خپل مور وپلار په بېلا بېلو بهانو غولوي او نورې خپلې عقدې په بې لارېتوب سروي. دوى ته که څوک يار دوست ورياده کړي، چې زوى يا لور دې داسې کوي، نو په ځاى د دې چې پلټنه يې وکړي، د دوى پر دماغو لا بدې اغېزې ښندي. زمونږ د ټولنې مور وپلار دانه کوي، چې د خپلو بچيانو د ناستې پاستې ځايونه

درک کړي، د هغوی نیمګړتیاوې وګوري، بچیان یې د ښوونځي او کورس په پلمه په زرګونو پیسې ترې اخلي یا یې هم ورته له خارج څخه رالیږي او هغوی پرې خپلې عیاشي کوي.
لکه وړاندې چې یادونه وشوه، چې د بلوغ په پیل کې ځوانانو او نجونو ته دوه لارې ورپاتې وي، یوه هغه تیاره لار ده، چې دوی پکې یو چاته د مسیحا په څېر سترګې پر لار وي؛ خو ځوک ورنه مومي او دویمه یې د بې لارېتوب او د خپلو غریزو د سړولو لار ده، چې دوی ته تګ پرې ډېر ستونزمن نه وي. دا چې هیڅوک یې لارښود نه وي؛ نو ګورو چې ځوانان، لکه اوبه خپله د ځان لپاره لاره باسي. له بده مرغه چې دا لاره نه وي، یو ځنګل وي، یوه لویه کنده وي، چې هغه پکې غورځي پرځي. که نور یې هیڅ زور نه رسیږي یوه لاره خو ښه ورمالومه وي، چې هغه خودلذتي یانې له ځانه څخه خوند اخیستل دي. دا چې دا لاره څومره له ازغیو ډکه ده او پایلې یې څومره له کړاوونو ډکې دي، دا دوی ته تر هغې نه څرګندیږي تر څو یې چې ټکرې نه وي خوړلې.

ځوانان او نجونې ولې جنسي بې لارېتوب ته مخه کوي؟

وړاندې د بلوغ په پیل کې د ځوانانو او نجونو د جنسي بې لارېتوب او له ځان څخه د خوند اخیستنې په اړه خبرې وشوې، غواړو چې پر ځینو نورو برخو یې هم دلته وغږیږو، دلته یو ځل بیا هماغه خبر تکراروو، چې ستاسې اولاد ستاسې د لاپروایي په سبب د بې لارېتوب لاره نیولې ده. هغوی چې په بل ځای کې خپلې جنسي غریزې نشي سړولی؛ نو مجبور دي، چې د خپلو بې لارې ملګرو په مرسته او لارښوونه له خپل ځان څخه د شهواني قوت د تر لاسه کولو هڅه وکړي. ستاسې بچیان او نور ټول اندېوالان یې ارو مرو په کور کې کېبل، ډش انتن، کمپیوټر او یا هم انټرنېټ لري، دا اسباب د بې ځایه کارولو په سبب دوی د فحش او بې لارېتوب لوري ته په منډو بیایي. ګورئ! جنسي غوښتنې د انساني فطرت هغه غوښتنې دي؛ لکه موړ او تاسې، چې خوراک او څښاک ته اړتیا لرو، هر انسان د دې تر وړاو نا وړو اغېزو روغ پاتې نه دی.
هلکان بلوغ ته تر رسېدو وړاندې د جنسي جذباتو د پارولو هڅه کوي، ځینې هلکان د بلوغ هغه صحنې، چې انسان یو ناڅاپه او په فطري ډول پرې پېښیږي، دوی تر هغې وړاندې هغه ځای ته ځانونه رسولي وي. داسې هلکان بیا د بې لارېتوب تر پولو اوړېدلي وي. دلته پر دوی یو بل ځواک بری ومومي، هغه ځواک د پېښماني او بېرته کوچنیتوب ته د ستنېدنې هڅه ده، اوس نو د وی د حیرانۍ په داسې برید ولاړ وي، چې یوه لوري ته هم لاره نه مومي. یواځې یوه داسې لاره ورپاتې وي، چې تر دې هم مرګونې او له ضرره ډکه وي، هغه لار خیالي محلونه جوړول، فحش فکرونه کول او بې ځایه تصورات کول دي. دوی په دې ځای کې د نړۍ ښکلا، خوند او مزه له ځانه څخه په خوند اخیستو کې ګوري، دا په دې خاطر چې نور یې چاته لاس نه رسیږي.
زیاتو ځوانانو په دې موخه، چې هلکانو سره بې ځایه مینه وکړي او یا هم جنسي اړیکې ورسره ټینګې کړي، خپله د دې ښکار شي، چې خپل جنسیت له نورو قربان کړي، مانا دا چې داسې اموخته شي، چې نور خلک په زور هڅوي تر دې چې پیسې هم ورکوي، پدې موخه چې هغوی ورسره لواطت وکړي. دا ناروغي وخت د وبا بڼه غوره کړي، خپله خو یې چې څومره ژوندتیریږي، د خلاصون هیڅ اسباب نه ویني نور هغه وګړي هم، چې له نوموړي سره دا عمل کوي، هغوی هم د داسې ناوړه عملونو عادتي شي. کرار کرار بې دا اثر پر خپلې کورنۍ او له وخت په تېرېدو سره پر بچیانو هم پربوځي.
وړاندې یادونه وشوه، چې د دې ټولو ناروغیو او بد بختیو لاملونه له او لاد ځنې د کورنۍ او مور وپلار بې پروایي د لوڅو فلمونو لیدل او د خپلو بچیانو د ناستې پاستې ځای نه څارل دي. داسې دا فکر وکړئ، چې ستاسې په کورونو کې د عیاشۍ اسباب، لکه تلویزیون، ډش انتن، کمپیوتر او انټرنېټ نشته؛ نو مو بچیان نشي کولای، د فحاشي لور ته لاړ شي؛ خو داسې نه ده ستاسې په چم ګاونډ کې به ستاسې د بچیانو داسې ډېراندېوالان ارو مرو وي، چې هغوی دا وسایل لري تر دې چې تاسې به پرې خبر هم نه وای، چې ستاسې بچیان اکثر له ښوونځي پټیږي او له ناوړه ملګرو سره د هغوی په کورونو حجرو او په بازار کې په

سینماګانو کې بېلا بېل فلمونه ګوري، اوس خو هېڅرته هم د تګ اړتیا نشته،چې هلکان په فحاشۍ پسې ولاړ شي. اوس خو له هر هلک او نجلۍ سره دا وسایل پخپل جېب کې دي، اوس له هر چا سره ګرځنده (موبایل) شته هر څوک کولی شي، چې په اسانۍ سره هر ډول سندرې او فلمونه خپل تیلیفون ته ولېږدوي.

نن سبا د ځوانانو د بې لارېتوب او له مطالعې څخه د سرغړونې په موخه یو بل شی هم په بازار کې سرِعام پلورل کیږي او زموږ د ټولنې لوستي ځوانان یې په ډېره مینه او پر مسلسل ډول رانیسي، هغه څه دي؟ فحش او لوڅ ناولونه، چې په بازار کې نږدې په هر کتابتون کې تر لاسه کیږي. دا نو داسې بېکاره اموخت لري؛ لکه د یوې په زړه پورې ډرامې یا سریال، چې په نیمه کې یې پرېښودل چاته خوند نه ورکوي، نن سبا خود دې ناولونو پلورنکي او خوروونکي دومره سپین سترګې شوي دي، چې د دې ناولونو پر پښتیو یې لوڅ انځورونه هم چاپ کړي وي، هر څومره یې چې پښتۍ (ټایټل) ښکلی، جذاب (زړه راښکونکی) او له فحش انځورونو ډک وي، هومره یې بازار تود وي.

د ځوانانو او نجونو د فحاشۍ او بې لارېتوب یوه بله بېلګه د نن زمان لباس او جامه ده، زموږ پلرونه او مېندې په دې ویاړي، چې لور یې نرۍ جامې کړې دي، پړونی یا شال یې د سر په ځای له غاړې تاو کړی دی. په بازار کې ګرځي، چې کومه نوې کپړه (رخت) ووینې د خپلې لور لپاره یې راونیسي، که په ډېرو ځایونو کې وګورو پلاران دومره وخت نه لري، چې خپلو لوڼو ته دې د هغوی د خوښې پېزار او جامې راونیسي، هغوی انجونو ته پیسې ورکوي او هغوی یې پخپله خوښه په بازار کې رانیسي او د خپلې خوښې په خیاط یې ځانته ګنډي. هغه تر ټوله ښه خیاط دی، چې په ډېر هنر سره داسې کمیس وګنډي، چې د وجود خاصې برخې ترې ښکاري.

موږ که هر څومره خبرې د ځوانانو او انجونو پر بې لارېتوب او تباهي وکړو، بیا هم د کورنۍ او مو و پلار د تغافل او بې پروایي لوري ته راګرځو. زموږ د ټولنې د ځوان نسل په بې لارېتوب کې زیات لاس زمونږ د پلرونو او میندو دی. تر هغې چې د ټولنې هر وګړی له خپلې کورنۍ څخه د دې ناروغۍ د ورکېدو هڅه ونکړي، زمونږ دا ټولنه به تر ابده د تباهۍ په لور روانه وي.

مور و پلار باید له بچیانو سره په دوستانه چاپېریال کې واوسي.

د مور و پلار لپاره دا اړینه ده، چې له خپلو بچیانو سره او د کورنۍ له نورو غړو سره دوستانه بې تکلفي او اړیکې وساتي. پوهان په دې باور دي، چې لور، زوی او زده کوونکي په سخت دریزي، قیوداتو (بندیزونو) او لکچر باندې له بې لارېتوب نه رامنع کیږي. یو زوی پر خپل پلار باندې خپلې غوښتنې ترسره کولی شي؛ خو د هغې غبرګون ته نشي تم کېدلای. پلار ته یې د ا بیخي نه جوتیږي، چې د زوی غبرګون به یې څه وي. د ځوانۍ په لومړیو مراحلو کې هر هلک د باغي توب لا شعوري انتقامي جذبه لري.

اړینه دا ده، چې پلار په کوچنیوالي کې له خپلو بچیانو سره یو دوستانه چاپېریال ولري او د هغوی جذبې وڅاري، خبرې یې واوري. هغه کیسې او خبرې که د هغوی د جنسیت په اړه هم وي، پلار یې باید بده پرې ونه مني. پلرونه باید د خپلو بچیانو د جذبو اظهار ته غوږ شي، ما شومان نشي کولای، چې د جنسیت په اړه کوچنۍ خبره هم د خپل پلار یا د کورنۍ د نورو غړو په وړاندې وکړي. زه دا نه وایم،چې یوازې د جذباتو او جنسیت په اړه دې د دوی خبرې واورو او بس، نه زموږ دوستانه چاپېریال باید داسې وي، چې دوی ته د هر ننګ خبرو د اظهار موقع ورکړو په کور کې که سیاسي بحث و ، هغوی پرېږدئ، چې څه پکې ووایي، دا فرض نه ده، چې دوی دې سم قضاوت وکړي، که د کورنۍ ستونزو په اړه یې کومه خبره کوله تاسې هغه ته په درنه سترګه وګورئ، خبرې یې واورئ،همدارنګه دوی ته موقع ورکړئ، چې د ښوونځي، ښوونکو او ټولګیوالو په اړه درسره خبرې وکړي. نن راته فلاني ښوونکي داسې وویل، فلانکي شاګرد یې په ځواب کې داسې وویل، نن زموږ د فلاني مضمون درسي موضوع داسې وه......

له دې سره یوه لور ته د هلک او انجلۍ هغه عقدې سړېږي، چې باید یو څوک ورسره همدردي وکړي، خبرې یې واوري، شاباسی ورکړي بل لور ته یې هماغه درس په ذهن کې لا ښه انځورېږي. د کورنۍ نور غړي هم له هغې موضوع ډېر څه زده کوي. په دې ټولو سربېره یې زغم او حوصله زیاتیږي او د پلار د شفقت تنده یې هم ماتیږي.

د خبرو په جریان کې یې که کومه تېروتنه وکړه، باید هغوی ونه ښکنځو، هو د دوی رایه او نظر به هم نا سم وي دخبرو سر او بېخ به یې هم مالوم نه وي، که په کورنۍ کې هلکان ډېر و یا تاسې پوهېدلی،چې نشئ کولای په سم ډول یې په مجلس کې وپوهوئ؛ نو ګوښه یې وپوهوئ.

له دې سره به ستاسې ماشومان ټولنیز شي، داسې نه ده پکار، چې د نورومشرانو په ناسته کې که کوم بحث کې ستاسې ماشومان ورټوپ کړي، تاسې یې وښکنځئ یا ورته ووایئ، چې دا ستاسې کار نه دی، یا په هر څه کې کار مه لرئ. هغوی ته موقع ورکړئ، چې کرارکرار ټولنیز شي.

پر ما شومانو څه وړ شفقت؟

پر ماشومانو ستاسې شفقت او ناز داسې نه دی پکار، چې هغوې ته؛ لکه وړاندې مو چې وویل هر څه چې غواړي ورته یې له بازاره راونیسئ او د دی سمې او نا سمې غوښتنې پر ځای کړئ یا که هغه په کورنۍ کې یا د کور نه د باندې چاته پوچ اوکنځل وایي او تاسې پرې غوږ ونه ګروئ. ستاسې په سمې پالنې او تربیې سره ستاسې د بچیانو همزولي او ملګري هم لارې ته سمیږي. زموږ د ټولنې زیات پلاران داسې دي، چې هغوی ناوړه کارونه کوي او خپل عیبونه پټوي. د کلي او مهلت خلک؛ خو نه دا جراءت کولی شي، چې ورته ووایي داسې ولې کوې؟ د کورنۍ غړي؛ لکه مېرمن او بچیان یې هم زړه نه شي کولای، چې د هغه تېروتنې ورپه ګوته کړي، که یادونه یې ورته وکړه؛ نو بیا به تیار جنګ جوړ وي.

پر ماشومانو ستاسې شفقت او مینه دې تر دې پورې نه وي محدود ، چې تاسې ورته جامې، پېزار او د اړتیا وړ ځیزونه راونیسئ. که تاسې له خپلو ماشومانو سره مینه کوئ، وخت په وخت خبرې ورسره کوئ، راز ورسره شریکوئ؛ نو د هغوی د جنسي جذبو او هڅو ته هیڅ توجه نه کیږي، دا یوه اروایي کړه ده او د ماشومانو د روزنې لپاره ښه وظیفه هم ده. ستاسې بچیان ستاسې د لاپروایي او بې ځایه شفقت له امله بې لارې کیږي. په زیاتو کورنیو کې د مور وپلار، خوابښې او انګور او د ورونو خوېندو د خپلمنځي جنګ جګړو له امله هم د ماشومانو پر ذهنونو او اروااوو بدې اغېزې غورځي. د هغوی ذهنونه د هرې ښې او بدې پېښې د ثبتولو لپاره اماده وي، موږ که داسې کورنۍ چاپېریال ولرو، چې تل سر لاس وګرېوان یو، یو او بل ته کنځلې کوو؛ نو ماشومان به مو ارو مرو رانه همدا زده کړه کوي. یو وخت مو چې بچیان ډېر نهیلي شي، په کور کې یې عزت کم شي، د جېب خرڅ نه وي ورسره؛ نو اړشي چې چېرې وتښتي. دا چې په کور کې هغه درنښت، دلاسه او مینه نه وي تر لاسه شوې، له کوره د باندې هیڅوک هم هغه ته توجه نه ورکوي. داسې هلکان بیا په لرې ځایونو کې د خپلو خپلوانو کورونو ته پناه یوسي، هلته هم نهیلي شي، چې څه پیسې ورسره وي، هغه ترې لاړې شي، کار او کسب یې نه وي زده؛ نو مجبور وي، چې جنسي بې لارېتوب ته مخه کړي. مور و پلار یې چې بیا هر څومره هڅه وکړي به بې لارېتوب یې نشي راایسارولی.

د نجونو جنسیت او کورنی چاپېریال

د نجونو پر جنسیت که موږ هر څومره خبرې وکړو بیا هم موږ دې پایلې ته رسیږو ، چې زموږ د کورنۍ د ناوړه چاپېریال له امله دوی ته بدني او اروایي ناروغۍ مو له خپله لاسه پیدا کړې دي. وړاندې مو د هلکانو د جنسیت او پر بلوغ تفصیلي خبرې وکړې، دلته بیا هم دا یادونه کوو ، چې هلکان د جنسیت په اړه خپلې خبرې له یو چا سره شریکولی شي او څۀ نا څه درملنه یې هم کولی شي، پر دوی به زموږ باور پر دې د بې باورۍ تر

پولې ورسيږي، چې هلکان ګرځي، له همزولو سره بنډارونه کوي، نارينه وي او څه قيودات او بنديزونه نه وي ورته. په همدې وجه شايد خپل جنسيت بې ځايه وکاروي.

همدارنګه که د خپل جنسيت په اړه يې څه ستونزه لرله، له هر ملګري يې پوښتلی شي. پخوا به ډېرو خلکو په خپلو لوڼو پسې چراغونه د دې لپاره بلول، چې نجونې يې بې لارې نشي او خلک خبرې پسې ونکړي؛ خو اوس حالات بيخي اوښتي دي، اوس پلاران پر خپلو زامنو ډېر يريږي؛ ځکه چې د فحاشۍ وسايل بيخي زيات شوي دي، بوختياوې ډېرې شوې دي. آزادي ډېره ده، خپل سري ډېره ده. په هر وطن کې د ډيموکراسي ډنډورې غږيږي. په پر مختلليو هيوادونو کې خو ښځې دومره خپلواکې دي، چې هر څه پخپله کولی شي. د دې اړتيا نشته، چې مېړمن يې له خاوند نه اجازه واخلي بازار ته لاړه شي. سودا وکړي، ښوونځي ته لاړه شي، ډانس کلب ته لاړه شي، بوايې فرېنډ پيدا کړي. دا هرڅه کولی شي، خاوند يې که څه پکې ويل، ښځه کولی شي، چې چارواکي پرې خبر کړي.د زياتو هېوادونو په محکمو کې د نورو پېښو او عريضو په پرتله د مېرمن او خاوند د خپلمنځي شخړو عريضې زياتې پرتې وي، هر يوه خپل وکيل نيولی وي.

وړاندې يادونه وشوه، چې يو غوره کورنی چاپېريال دا ټولې ستونزې هواروي. ځينې وخت مور خپل ناوړه چاپېريال خپله دې ته اړ کړي، چې بايد ترې انکاري نه شو. په زياتو کليوالو سيمو کې کورنۍ ستونزې د ورونړو او تره زامنو او تره لوڼو تر مېنځ جنګونه او تل پاتې بدې د دې پايله وي، چې په کډو کورونو کې سره اوسي. د دې علت دا وي، چې يو د بل په تمه وي، ګټه ځوک نه کوي بالاخره يې خپلوي په دښمني بدله شي.

د ډېرو خپلو خپلوانو تاوتريخوالی له دې امله وي پخپل منځ کې يې خپلوي او ودونه سره کړي وي. دوی په دې اند وي چې د تره يا د ماما لور يې ښه ورته مالومه وي، چې څه وړ ده، اخلاق، کړه وړه، ښکلا او ځواني؛ خو دې ته يې خيال نه وي، چې د طب له نګاه نه په خپلو کې ودونه کول وروسته څومره ناوړې پايلې لري. همدا رنګ کورنی تاوتريخوالی په ځای د دې چې د دی خپلوي لاپسې غښتلي کړي، د بدي تر پولې ورسيږي. په دې اړه ډېرې خبرې کېدلی شي؛ خو مور بېرته راګرځو دنجونو جنسيت ته.

زياتې نجونې د جنسيت په اړه خپلې ستونزې او ناروغۍ له نورو پټوي؛ لکه وړاندې چې يادونه وشوه، دوی ان خپلو ميندو او خوېندو ته هم دا راز نه وايي. په کليوالو سيمو کې خو يې ان همرازه او همځولو نجونو ته هم حال نشي ويلای، د هماغې ټولنې نارينه وګړي هم خپلې د جنسيت ستونزې له نورو سره نشي مطرح کولای. زيات وخت داسې وشي، چې د نجونو په مياشتني عادت کې ستونزې را ولاړې شي يا په مياشتو مياشتو نه وي او يا هم په مياشت کې دوه درې ځلې وراته راځي. د دې او نورو د رحم د ناروغيو که په وخت درملنه ونشي؛ نو د وخت په تېرېدو سره شايد ډېرې ناوړه پايلې ولري. تر دې چې داسې نجونې که واده شي د ډېرو اولاد نه زيږي، يا دايمي خارښت لري او يا هم د رحم له نورور ناروغيو سره لاس او ګرېوان وي.

په زياتو کليوالو سيمو کې اوس هم ځينې ناپوهه خلک دواده پر لومړۍ شپه د ناوې درحم د پردې د سالمې او نا سالمې د ليدو په فکر کې وي. هغوی يوه سپينه ټوټه د لاندې ورته اچوي او ښارنه يې کوي، که له جماع وروسته هغه ټوټه په وينو سره شوې وه؛ نو خوښ شي او داسې انګيري، چې ګني ناوې له دې وړاندې له بل چا سره ناروا جنسي اړيکې نه دي ساتلې او که ټوټه په وينو سره نشوه؛ نو بيا نه غواړي، چې نور ورسره ژوند تېرولو ته دوام ورکړي.

هغوی له دې نه نه دي خبر، چې د رحم دا پرده، چې بيخي نازکه وي، له ټوپ وهلو، له زيات حيض، له سايکل چلولو او تېزې منډې سره هم منځه ځي. زمور د کليوالو سيمو نورې زړې ښځې چې هغوی تل د داسې پېښو شاهدې وي؛ خپلو بچيانو او ورونړو ته داسې د جهالت خبرې په غوږ کې ورپچکاري کوي او د تل لپاره د هغې بېچاره ژوند او ځواني له خاورو سره خاورې کړي.

مور که په کليوالو ناوړه دودونو هر څومره وغږيږو بيا هم د مور وپلارد لاپروايي او نا سمې تربيې او روزنې له امله د نجونو او ځوانانو د بې لارېتوب عاميلين مور و پلار ګرځوو.

نجونې باید له واده نه وروسته څه وکړي؟

د پېغلتوب په تېرېدو سره کله، چې جینۍ واده شي؛ نو د ژوند یو بل ارزښتناک پړاو یې پیل شي. له دې وروسته یې کورنۍ مسولیتونه نور هم زیات شي. اوس نشي کولای، چې د پلار د کور په څېر د خسر او خاوند په کور کې هم؛ لکه د پلار د کور په څېر خوب، سېل، لاپروایي او نور... وکړي. اوس هغه د کور یوه فعاله مېرمن وي، بچیان به یې وي او نوی ژوند به یې وي.

دلته مورې غواړو ، چې لږ نور په شا راشو ، هغه داسې چې مورې ته زیاتې ستونزې هغه مهال پیدا کیږي، چې یو ځای چرته له بدو خلکو سره خپلوي وکړو او بیا لاسونه مروړو ؛ خو څه په لاس نه راځي. دا چې دا د ټول ژوند سودا وي او بدلول یې شونتیا نه لري. باید کوښښ وشي، چې د لور او د زوی لپاره واده په خاطر مناسب ځای وټاکو. پخوا به خلکو ویل، چې د ډېران په سر ګل دی، هغه راوشوکوه اوبس؛ خو اوس خلک هوښیار شوي دي اوس چې خلک خپلوي کوي؛ نو کورنۍ، قوم، قبیله، خېل، ځواني، ښکلا ، روزګار او د کورنۍ تاریخي شالید ګوري او وروسته له هغې ورسره دوستي کوي.

وړاندې یادونه وشوه، چې پخپلو کې واده کول؛ لکه د ماما لور، د تره لور او نورې داسې د وینې شریکې رشتې په داسې ځایونو کې باید خپلمنځي و دونه ونشي. یو خو د طب له نظره د دې پایلې سمې نه وي، علت یې دا وي چې دوینې د ګروپ د ورته والي له امله د ډېرو خلکو اولاد نه کیږي، که اولاد یې زیږي؛ نو بېلا بېلې ناروغۍ؛ لکه تلاسیمیا (د وینې سرطان) د بدن د غړو معذورتیا او نورې ناروغۍ له دې امله رامنځ ته کیږي. دویمه بده اغېزه یې پر خپلوي غورځي، په ځای د دې چې اړیکې نورې هم غښتلې شي، نور کورنی تاوتریخوالی راولاړیږي او خپلوي خدای مکړه په بدي بدلیږي. ښه خبره خو دا ده چې خپل خو هسې خپل وي، نن سبا په کار ده، چې سړی نور خلک راخپل کړي.

له واده نه وروسته ډېری خلک په دې هیله وي، چې خدای پاک ژر نارینه اولاد ورکړي. ځینې خلک داسې وي، چې نه غواړي چې اولني دوه کلونه یې اولاد وزیږي؛ ځکه چې په دې سره یې د مېرمنې ښکلا او صحت ته زیان رسیږي. هغه مینه چې پکار ده خاوند ته یې ورکړي له خپل اولاد سره یې نیمه کړي او خاوند ته ډېره توجه نه ورکوي او ډېری خلک، چې یو څو میاشتې یې پرله پسې له انتظاره وروسته اطمینان پیدا نشي، له هغې وروسته خپله مېرمن په بېلا بېلو رنځپوهانو ګرځوي او درملنه یې کوي. ډېری خلک د کلي په مشرو مېرمنو دا کار کوي، هغه یې نس ګوري بیا ورته وایي، چې نس یې لوېدلی دی او کلیواله درملنه پرې پیل کړي، چې د دې پایلې ډېرې ناوړه وي.

په ځای د دې چې د دې اصل علت او ناروغي څرګنده شي پکار نده، چې خپله خوښه درمل راونیسو یا نوره کورنۍ درملنه وکړو. که د ډېر وخت په تېرېدو سره یې بیا هم اولاد ونشو؛ نو د کلي خلک بېلا بېل پېغورونه ورکوي او بېچاره مېرمن یې له اروایي او بدني نورو ناروغیو سره لاس او ګرېوان شي.

همداسې ډېر ځوانان، چې له واده وړاندې یې خپل جنسیت له نورو ځار کړی وي او جنسي لاپروایي یې کړې وي هغوی چې ودونه وکړي؛ نو بېلا بېلې ناروغۍ لري، یو خو دا چې؛ لکه څنګه پکار ده همغسې جنسي غوښتنې او شوق نلري، له خپلې مېرمنې سره په هغه اندازه مینه نشي کولای؛ لکه یو مهذب ځوان یې چې په لومړي ځل ورسره کوي؛ ځکه چې د هغه لپاره دا کیسه نوې نه وي، بله دا چې مېرمنې ته له ورننېږدې کېدو سره سم یې انزال کیږي. همدارنګه نشي کولای؛ لکه یو سالم ځوان چې تر ډېرې مودې پورې په پرله پسې توګه له خپلې مېرمنې سره یو ځای والی وکړي.

ډېرې ځوانان او نجونې، چې لوستي وي او غواړي چې خپل راتلونکی ګډ ژوند ته یې څه ګواښ پېښ نشي وړاندې تر دې، چې کوژدن یا واده وکړي، له یو مستند رنځپوه سره مشوره کوي، خپل طبي ازمېښتونه؛ لکه د منیو معاینه ترسره کوي، همدارنګه نجونې له ماهرو ښځینه ډاکترانو سره مشوره کوي، که کومه ناروغي

لري وړاندې له کوژدن څخه يې درملنه کوي؛ لکه وړاندې چې يادونه وشوه ډېرى ځوانان په بېلا بېلو جنسي ناروغيو اخته وي؛ خو له شرمه چاته حال نشي ويلاى يا يې د سپرمونو فيصدي کمه وي يا په طبي اصطلاح (ايزو سپرميا) ياني بيخي سپرم نه لري. په داسې شرايطو کې بايد ډېر احتياط وشي، د بلې تور سرې ژوند بايدله خاورو سره ګډ نشي.

ډېر ځوانان داسې وي، چې نه غواړي له درې څلورو زيات اولادونه دې ولري، سمه ده پکار همداسې ده، چې له هرو پېنځو کلونو وروسته يو ماشوم وزيږي. له دې سره يولوري ته يې د مور صحت ته زيان نه رسيږي بل لورته يې پلار په دې بر وي، چې ښه جامه، خوراک څښاک او زده کړې پرې وکړي؛ خو ګورئ دې ته مو فکر وي، چې نن سبا د اولاد د مخنيوي ټولې لارې چارې له ضرره پاکې نه دي، هغه ګولۍ او ستنې چې په بازارونو کې پلورل کيږي او يا هم د ډاکترانو له خوا ورته ورکول کيږي ارو مرو څه نا څه غبرګون لري، غټ غبرګون يې دا دى، چې د ميرمنو مياشتنى عادت بې ترتيبه کوي، يا په مياشت کې دوه درې ځله ورته راځي او يا يې څو څو مياشتې مياشتنى عادت ورک وي، له سره دوى ته بېلا بېلې د رحم او د نس ناروغۍ پيدا کيږي. اوس په پر مختلليو دولتي او غير دولتي روغتونونو کې د اولاد د مخنيوي لپاره نورې بېلا بېلې طبي چارې تر سره کيږي، هغه هم يو څه غبرګون شايدولري؛ خو غوره دا ده چې له ډاکتر سره په دې اړه مشوره وشي او د هغوى د لارښوونو مطابق کار وشي.

له طبي مرستو پرته ځينې نورې هم داسې لارې چارې شته، چې د اولاد د رامنځته کېدو شونتيا يې کمه وي. د مثال په توګه ډېر خلک کنډوم يا کوپنۍ ورته کاروي، يوه بله لاره يې هم شته هغه دا چې مونږ که د مېرمنو مياشتنى عادت په درې برخو وويشو، ياني لومړۍ لس ورځې، منځنۍ لس ورځې او آخرنۍ لس ورځې، په لومړيو او اخرنيو لس ورځو کې په رحم کې د پالي فيون په نوم نل ددې لپاره مساعد نه وي، چې سپرم ترې تېر شي په دې شپو ورځو کې د اولاد د رامنځته کېدو شونتيا بيخي کمه وي او په منځنيو لسو ورځو يې امکانات زيات و ي. له دې لارې هم سړى کولى شي، چې د اولاد د زېږېدو مخنيوى وکړي.

څه مهال چې د مېرمنې امېد پيدا شي، چې اولاد يې په نس دى، بايد ډېر احتياط وکړي درانه څيزونه پورته نه کړي، ټوپ او منډه ونکړي، په غذايي موادو کې کيلسيم او او سپنه لرونکي مواد زيات وخوري؛ لکه هګۍ، شيدې، کورت او سبزي.

د ډېرو مېرمنو چې په نس اولاد وي او کيلسيم لرونکو خوراک موادو ته زياته اړتيا لري، زړه يې دې ته کيږي، چې د ما شومانو د حساب د تختې خاوره يا پسته شګه او يا هم نيمه لمده خاوره وخوري، ډېرې يې داسې وي، چې د شين چاى شمه (پخې) خوري داسې انګيري، چې له دې سره يې د بدن کېلسيم پوره کيږي؛ خو داسې نه ده په ځاى د دې ، چې دوى ته ګټه ورسوي، برعکس ډېرې ناروغۍ ورته پيدا کولى شي. د معدې، د خوړو د نظام او د اسهال ناروغۍ شايد ورته پيدا شي، رنځپوهان په دې باور دي، چې ډېرې مېرمنې چې د حمل په شپو کې خاورې وخوري که او لاد يې وزيږي، هغوى هم د کېلسيم له کمښت سره مخ وي او خاورې خوري، ډېر خوراځواکي وي، خوراک يې ښه نه هضم کيږي، خېټه يې تل پړسېدلې وي.

په داسې حالاتو کې د کورنۍ غړي کوښښ کوي، چې مخنيوى يې وکړي، تل يې وهي او د خاورو خوراک ته يې نه پرېږدي؛ خو تر څو چې د هغوى د بدن کېلسيم نه وي پوره شوي هغوى به په ښکاره او په پټه خاورې خوري.

د کېلسيمو د پوره کولو لپاره؛ لکه وړاندې چې يادونه وشوه هګۍ شيدې، کورت او نورې مېوې او سبزي جات خوړل پکار دي او يا هم له کوم رنځپوه سره مشوره وکړئ.

ذهني او بدني عياشي او زيانونه يې

وړاندې د نجونو او هلکانو په جنسیت ډېرې خبرې وشوې، دلته غواړو چې پر یو بل اړخ یې رڼا واچوو.

مورډ او تاسې جنسي بې لارېتوب دې ته وایو، چې یو هلک یا انجلۍ له چا سره ناروا جنسي اړیکې ساتي. سمه ده دا د جنسي بې لارېتوب یوه بېلګه ده؛ مګر له دې پرته یې ځینې نور ډولونه هم شته، چې تر دې لا زیات له زیان څخه ډک دي. په ښاریاتو کې خلک دا باک نه ګڼي که یو هلک له کومې انجلۍ سره انډیوالي کوي، ګاونډې توب ورسره پالي، ټولګیواله یې وي یا یې لرې کومه خپلوي او رشته ورسره وي غواړي، چې یو نه یو ډول اړیکې ورسره ټینګې وساتي، دوی هره ورځ په فلمونو او ډرامو کې ګوري، چې عمده برخه د هر فلم او ډرامې د هلک او انجلۍ یارانه او پایلې یې یو څه بل څه وي. په ذهني ډول دوی د هماغه فلمي ستوري د جوړېدو هڅه کوي، کوښښ کوي، چې هماغسې جامه او پېزار واغوندي او هماغسې وېښته جوړ کړي اکثر چې په لاره یوازې روان وي یا له نږدې ملګرو سره په ګپ شپ بوخت وي د فلمي ستورو پېښې او حرکتونه کوي.

ګورئ ستاسې په کور کې، چې کله هم ستاسې بچیان له کورني روایاتو او بندیزونو څخه سرغړونه وکړه، له درسونو یې زړه تور شي؛ نو تاسې وپوهېږئ، چې دا هلک یا انجلۍ جنسي بې لارېتوب ته مخه کړې ده. زه بیا هماغسې خبرې ته راځم، چې جنسي بې لارېتوب یوازې د هلک او انجلۍ یا هلک له هلک سره یو ځای کېدو ته نه وایي، ستاسې هلکان، کله هم یوازې وي له بېلا بېلو جنسي تصوراتو ځنې خوند اخلي. د جنسیاتو ماهرین په دې باور دي، چې له تصوراتي جنسي اختلاط څخه دا غوره ده، چې عملي اختلاط وکړي؛ ځکه چې له دې څخه بدن ته د هغې په پرتله زیات زیان نه رسیږي؛ مګر مونږ دا مشوره هیڅکله نه ورکوو؛ ځکه چې په اسلام کې جنسي لذت پرستي هغه بدني وي یا ذهني د مسلمان لپاره ګناه کبیره ګڼل کیږي.

د کورنۍ کوم غړی یا بل خیرخوا د هلک یا انجلۍ پلار و مور ته هغوی د اولاد د بې لارېتوب وواییي، پر هغوی ډېره بده تمامیږي، هغوی توبې باسي، چې اولاد یې بیخي جنسي پرستي او خود لذتي (له ځان څخه اخېستنه) نه کوي. د جنسیاتو نړیوال پوهان او نومور په دې باور دي، چې په سلو کې سل سلنې ځوان له ځان څخه خوند اخلي؛ خو دا چې ځینې یې بیخي عادتي نه وي، کله کله پرې پېښیږي او ډېری یې داسې دي، چې ډېره ګټه ترې کوي. داسې ځوانان د وخت په تېرېدو سره د قباحت او فساد تر پولو هم ورواوړي،هغوی کوښښ کوي که لاس یې رسېده له ښاروېو سره هم جنسي اړیکې ټینګوي او خپلې غریزې پرې سړوي.

زمونږ د ټولنې یوه بله لویه نیمګړتیا دا هم ده، چې د هلک له هلک سره او د جینۍ له جینۍ سره ناسته ولاړه، ګرځېدل او وېده کېدل عیب نه ګڼي؛ خو نه په اسلام کې داسې کول ناروا دي. تر دې چې دوه خوېندې هم چې پېغلې شي، باید په یوه بستر کې سره څنملي؛ ځکه چې هلک له هلک ځنې او ا نجلۍ له انجلۍ ځینې کولی شي خپل جنسي اړتیا پوره کړي. نجونې د بېلا بېلو لغړو فلمونو او انځورونو په لیدو خپل فحش تصورات پر مخه کوي او د فحاشۍ تر پولې یې رسوي. هغوی هم له بېلا بېلو وسایلو او لارو چارو په واسطه خپلې جنسي غریزې سړوي. په همدې سبب ډېرو نجونو ته د واده پر لومړۍ شپه د خاوند له لوري بېلا بېلې سختې سپورې، بې عزتې ورواوړي، تر دې چې ډېر داسې پېښ شوي دي، چې خاوند یې په هماغه شپه طلاق ورکړی دی. (وړاندې په دې سکالو (موضوع) مفصلې خبرې شوې دي.)

د ذهني عیاشي او ناوړه تصوراتو زیانونه او پایلې

وړاندې یادونه وشوه، چې پوهان په دې باور دي، چې له عملي جنسي تمایلاتو څخه د تصوراتي لذت پرستي زیانونه زیات دي، دا په دې مانا نه چې ځوانان باید لومړۍ لار ونیسي په دې موخه، چې زیانونه یې کم دي. د اسلام له نظره دواړه ناروا او ګناه کبیره ګڼل کیږي. په اسلام کې خو د زنا او لواطت لپاره ځانګړي حدود ټاکل شوي دي.

مونږ دلته په ناوړه ذهني تصوراتو خبرې کوو، تاسې به چېرته په فلم یا ډرامه کې نیمې لغړې (لوڅې) نجونې لیدلې وي، یا به مو په مجلو کې همدا رنګ انځورونه لیدلي وي، یا به مو لوڅې کیسې لوستې وي، تاسو به محسوس کړي وي، چې په انسان کې یو ډول جنسي اشتغال پیدا کوي، د دې په لیدو سره ځانګړي اندامونه راوپارېږي. که نجونې په کوم عشقي فلم کې هلک او انجلۍ ویني، چې غېږې سره ورکوي، سره ښکلوي او یا کومه فحش کیسه یا ناول لولي، په هغوی هم د دې په لیدو یا لوستلو پر دوی باندې یو ډول جنسي ځواک واکمن کېږي. که چېرې دوی د تصوراتي خوند اخیستنې عادتي وي؛ نو په خپلو تصوراتو کې دوی د دې فحش او لوڅو تندارو لوبغاړي جوړېږي.

د انسان په بدن کې د ننه یو ډول غدود دي، دا له جنسي اشتغال څخه متاثر کېږي او یو ډول رطوبت یا لوندوالی خارجوي، پر وینې هم د دې اغیزې غورځي. په دې مهال د زړه خوځښت زیات شي، ساه اخیستل او د زړه درزېدل زیات شي. که چېرې مو په دې وخت کې په هنداره کې خپل ځانونه ولیدل؛ نو پر مخ او سترګو کې به مو د وینې یو ډول سوروالی تر نظره شي.

څه مهال چې بدن تر جنسي ځواک لاندې راشي همدا ځواک یو ډول رطوبت یا لوندوالی، د هغه له اصل ځایه کوم ځای، چې هغه خوندي وي، خارجوي. دا یې (د ژوند د جوهرو) په مبارک نوم نومولی دی. دلته همدا جوهر حیات په بدني اختلاط کې هم خارجیږي. دا او به که د جنسي غړو په واسطه د باندې راوځي او که د ننه پاتې شي یو ډول زیان انسان ته رسوي؛ خو په تصوراتي خوند اخیستنې کې دا د بدن د ننه پاتې کېږي او کرار کرار د متیازو له لارې وځي. له دې سره بېلا بېلې ناروغۍ پیدا کېږي، په اړونده نلونو کې سوزش او درد پیدا کېږي او دس یې سم نه وچیږي، تل په ځان پوی نه وي او سپرم یې له تشو متیازو سره وځي. د دې ذهني کیفیت له کبله، چې وینه کې کوم تغیر راځي، هغه نه یوازې دا چې د وینې فطري دوران او حرکت بې ځایه تېزوي؛ بلکې د وینې نورې بېلا بېلې ناروغۍ رامنځته کوي.

تاسې به اکثره د نجونو او هلکانو پر مخونو دانې لیدلې وي، په هغو کې ځینې داسې وي، چې له درملو سره هم نه جوړېږي، د دې دانو نور علتونه هم شته؛ مګر تر ټولو لوی علت یې ذهني لذت پرستي ده. دا ځوانکې دځینو هلکانو او نجونو پر مخونو دومره ډېرې شي، چې ټول مخ یې بدرنګ کړي.

د خیالي خوند اخیستنې دویم ناوړه اغېز د وینې پر فشار غورځي، وینه په یوه ځانګړي سرعت او فشار سره د بدن په ټولو وړو او لویو رګونو کې ګرځي، تر دې چې مازغه او د بدن وېښته هم د همدې وینې سره پایي. دا ټوله وینه زړه پمپ کوي زړه په خپله ځانګړې اندازه پورته پورته لوېږي،تاسې چې کله د جنسي ځواک تر اغیزې لاندې راشئ؛ نو د وینې پر سرعت او فشار کې هم سرعت پیدا شي، د زړه ضربان هم زیات شي، په همدې وجه د فطري عادت خلاف د زړه ضربان څو برابره زیات شي. سمه ده زړه به کله کله دا توان ولري، چې دومره پېټی پورته کړي، که تاسې داسې هر وخت د جنسي ځواک تر اغېزې لاندې راځئ، یو وخت به مو زړه ډېر کمزوری شي، یا به مو له عادي حالت څخه زړه غټ شي، یو وخت بیا زړه نشي کولای، چې خپل کارونه په ښه او منظمه توګه سرته ورسوي. د زړه د غټولي له امله په زړه کې داسې رطوبت (لوندوالی) جمع شي، چې اړین نه وي، له دې امله امکان دې ولري، چې انسان ته بېلا بېلې د زړه ناروغۍ پیدا شي. که نور هیڅ ناروغي نه وي؛ نو د وینې د لوړ فشار ناروغي ورته ارو مرو پیدا کېږي. د وخت په تېرېدو او د عمر په زیاتېدو سره د وینې لوړ فشار، چې انساني فکرونه ورسره مل وي، نور هم جګېږي، انسان ستړی ستړی کېږي. که ډېر لوړ شي؛ نو د مرګې یا د ګوزڼ (فالج) ناروغي ورسره رامنځته کېږي.

یو مهذب انسان چې هر څومره بدکاري وکړي، له ګناه وروسته یې خپل احساس او ضمیر سخت ملامتوي. ویل کېږي، چې ضمیر زموږ په تن کې د یوه ساتونکي او چارواکي په څېر دی، موږ چې کله هم ګناه وکړو، هغه مو ملامته کړي. وروسته ډېر خفه یو، توبې باسو او خامې ژمنې له ځانه سره کوو، چې بیا به داسې ګناه نه کوو؛ خو زموږ توبه خامه وي موږ ته که بیا زمینه برابره شوه، د ګناه د کولو پر وخت مو ښه فکر وي؛ خو له

ځانه سره چل کوو او سترګې پرې پټوو ، کله چې ګناه وکړو ، بیا توبې وباسو ، داسې مو ژوند تل په خفګان، ګناه، نهیلي او ارمانونو کې تېرشي.

زیات کسان چې د ورځې یا د شپې د وېده کیدو پر مهال بېکاره تصورات پر مخه کړي، د هغوی احتلام هم ډېر کیږي، د شپې په خوب کې هم هماغسې منظرې ګوري. زیات احتلام یا د شېطان غولول هم یوه ناوړه ناروغي ده، چې په پای کې د سرې ملا سخت درد کوي، نس یې تل خراب وي، جریان ورته پیدا شي مانا دا چې په ځان پوی نه وي او مني ترې بهیدلي وي.

پر نجونو هم د دې اغېزې ډېرې بدې وي. اکثره بې زړه او ډارنې وي، په صنف (ټولګي) کې د نورو نجونو پر وړاندې ښوونکې ته ځواب نشي ورکولی، تل نهیلې وي یوازیتوب خوند ورکوي، کله کله یې دا نهیلي ان ځانوژنې ته وهڅوي. نجونې او هلکان تل په دې فکر کې وي، چې د بې لارېتوب له امله به یې له واده وروسته اولاد نه زیږي، یا که طبي معاینات تر سره کړي؛ لکه اېډز او نورې ناروغۍ ونلري، دا او داسې نور فکرونه پر دې سربېره ورته نورې اروايي ناروغۍ پیدا کړي.

زیاتو نجونو ته لیکوریا (یو ډول اوبه) ناروغۍ پیدا شي، د دې درې څلور ډولونه دي، د دې په بهیدو سره د بدن ځواک له منځه ځي، ملا او سر یې هم هر وخت درد کوي، له دې سره یې په رحم کې هم ځینې ناروغۍ را پیدا شي، دا چې دا تکلیفونه له واده وړاندې ورته پېښ شوي وي، دوی تل په دې فکر کې وي، چې له واده وروسته به یې اولاد نه زیږي، په همدې وجه له بېلا بېلو اروايي ناروغیو سره لاس وګرېوان وي.

په داسې نجونو کې یوه بله د پام وړ دا نیمګړتیا رامنځته شي، چې له واده وروسته یې د سترګو شرم او حیا ورکه شي، جنسي لېونتوب ورته پیدا شي، د جنسي کړنو لور ته یې پام ډېر وي، په پای کې یې د خپل مېړه (خاوند) ژوند هم له برمرغیو مالا مال کړي.

جنسي غریزې !

پر انساني فطرت تر ټولو زیاتې اغېزې د جنسي غریزو وي، لیدلي به مو وي، چې زیات کسان د خپلې مېرمنې او معشوقې لپاره مور وپلار، وروڼه، خوېندې او خپلوې د تل لپاره پرېږدي. د ښځو په خاطر چې په نړۍ کې څومره مرګ ژوبلې شوې دي او کیږي، دومره قتلونه به په جنګونو ، توپانونو او سېلابونو کې نه وي شوي،.دا ټولې د جنس کرشمې دي، زیات خلک د مینې او محبت نوم دې ته کاروي؛ مګر له پردې شاته دا ټول جنسي جذبات او غریزې دي، چې انسان یې رام کړی دی.

انسان د جنسي غریزو د سرښت لپاره څه نه کوي، غلا ، قتل، بغاوت، زنا ، لواطت، فحش، دروغ، بې ننګي، بدي او..... ؛ مګر خدای پاک مونږ ته د دې لپاره خپلې پولې ټاکلې دي، مونږ که له هغه نه بغاوت وکړو ، ډېره څه به له لاسه ورکړو. اسلام یو داسې دین دی، چې د هر څه لپاره یو ځانګړی چوکاټ لري، مونږ که هغه عملي کړو او له هغه چوکاټ څخه ونه وځو هیڅ داسې ستونزې به نه وي؛ لکه پورته یې چې یادونه وشوه.

په نړۍ کې ګورو ، چې په مېلیونو انسانان د اېډز په ناروغۍ اخته دي او هره ورځ په زرګونو کسان د دې ناروغۍ له لاسه مري، تاسې وګورئ چرته چې اسلامي هېوادونه دي او څه نا څه قیودات او بندیزونه پکې دي، هلته دا ناروغۍ په نشت حساب ده او که وي هم له بله ځایه ورته راغلي وي. مونږ که په صحیح معنو کې د اسلام مبارک دین ته ژمن واوسو او په لارښوونو یې عمل وکړو ، هیڅ ستونزه به نه وي. جنسي غریزې د انسان لپاره یو ستر ځواک او چېلنج دی، دا د ټولو ځواکونو سرچینه ده؛ مګر کله کله دا ځواک هم په انسان غالب کېدی شي او انسان سخت کمځواکه کوي، که چېرې تاسې غواړئ، چې د خپلو ماشومانو راتلونکی مو روښانه وي، پام کوئ، چې پر ماشومانو مو جنسي ځواک ځواکمن نه شي؛ بلکې دوی داسې جوړ کړئ، چې دوی پرې ځواکمن شي. دا ځواک د تعمیري سوچونو او اقدام سرچینه ده، په همدې سبب جوهرِ حیات ورته ویل کیږي.

پوهان وايي چې د څلورو کلونو په عمر کې ماشوم له جنسي غريزو نه کرار کرار متاثره کيږي؛ مګر هغه پرې پوهيږي نه. د هغه شعور تر دې مهاله بېدار نه وي، څومره چې هغه ستريږي جنسي غريزې د هغه پر سوچونو او د لاسونو په لاشعوري حرکاتو باندې ځواکمنې کيږي. د دولسو کلونو چې شي هغه د خپل بدن په ځانګړو اندامونو باندې وپوهيږي، چې له دې نه بايد څه کار واخيستل شي. که چېرې هغه ته پخپل کور، کلي او چاپېريال کې ذهني او اروايي آرامتيا تر لاسه نشي هغه اړ کيږي، چې له خپله ځانه خوند واخلي. په کور کې که له هغه سره څومره بد چلند کيږي، په هماغه کچه هغه د جنسي آرامتيا لور ته هڅه کوي.

ګورئ ! وړاندې مو وويل، چې د انسان لپاره دا يو ستر ځواک دی، چې خدای پاک پرې لوروړلی دی، دانسان او حيوان په منځ کې د جنس له پلوه هم ځکه ډېر توپير دی، حيوان ته يې هم يو بريد ټاکلی دی او هغه له خپل همجنس سره يو ځای کيږي؛ خو د انسان تقدس او سپېڅلتيا لپاره يې بيا ځانګړي آرونه ټاکلي دي انسان که له هغه نه سرغړاوی کوي؛ نو له حيوان سره به يې څه توپير وي؛ځکه چې حيوان نسبت انسان ته جنسي آزادي لري او دا آزادي خدای پاک د عقل د نه درلود له امله پرې لوروړلې ده.

د خدای په نزد دا ځواک دومره سپېڅلی دی، چې دا يې د انسان د تخليق (پيدا ايښت) يو سبب جوړ کړی دی؛ بلکې د هر ساه لرونکي تخليق له دې څنې دی، له دې ځواک نه که هر چا له غيرو فطري لاو چارو ګټه پورته کوله هغه به تل له ټکرو سره مخ وي.

زه مور وپلار ته دا ارواپوهنې او جنس پوهنې د تجربو او مشاهدو په رڼا کې دا وايم، چې د ماشومانو د جنسي سرغړاوي نه د بچ کېدو دا لارده، چې په هغوی د پر ځان د باور لرنې او د پرېکړې ځواک پېدا کړئ.په هغوی ته د ډار، بې زړه توب او بزدلي احساس مه ورکوئ. دا ځانګړتيا وې په هغوی کې هغه وخت پيدا کيږي؛ لکه وړاندې چې يادونه وشوه، تاسې بايد له خپلو ماشومانو سره دوستانه چاپېريال ولرئ، که ماشوم مو هر رنګ خبره درته وکړي، هغوی ته دا احساس مه ورکوئ، چې ګواکې تاسې بې مانا خبره وکړه. د هغوی سهوې په دې ډول اصلاح کړئ، چې هغوی شرمنده نشي، که داسې وشي بل وخت هغوی زړه نشي کولای، چې له تاسې سره کومه ستونزه يا کومه عادي هبره هم شريکه کړي.

د ماشومانو له لاسه که کوم شی مات شو ، يا يې يوه داسې کړنه وکړه، چې د زغملو نه وه، تاسې بايد هغوی په ښه ډول وپوهوئ، چې بيا داسې کار ونکړي. همداسې په درسونو او ښوونځي کې تاسې د دی تر منځ مسابقې جوړې کړئ، دوی ته ووايا ست، چې که دا ځل چا په کورس يا ښوونځي کې ښې نومرې واخيستې يا لومړی، دويم، دريم او .....نومره راغلو ، هغه ته به زه پلانکی شی اخلم. همداسې وخت په وخت د دی د درس څارنه کوئ او د خپلې ژمنې يادونه هم ورته کوې، تاسې وګورئ، چې ماشومان مو درس ته څومره هڅيږي او له بې ځايه ګرځېدو نه څه وړ رامنع کيږي.

د زوی او پلار رقابت

تاسې به حيران شئ، چې د زوی او پلار تر منځ څه وړ رقابت وي، هو داسې وي؛ مګر دا رقابت په لا شعور کې نغښتی وي. هر يو زوی دا رقابت محسوسوي؛ مګر اظهار يې نشي کولی. غواړو د رقابت پر دې جذبې يو څه ووايو.

که چېرې تاسې دا راسره ومنئ، چې د پلار او زوی تر منځ ارو مرو رقابت وي، ستاسې لپاره بيا د اولاد په روزنه کې ستونزې نه پيدا کيږي. دا رقابت په هغه ښځو کې وي، چې د هلک مور يا د هلک د پلار مور (نيا) وي . د ماشوم او ماشومې په نفسياتو کې توپير وي.هلک د مور مينه زياته خوښوي او انجلۍ د مور مينه. هلک چې څه مهال د مور پی‌ روي؛ نو مور ټوله د ځان ګڼي. د هغه شعور تر دې مهاله بېدار نه وي؛ لېکن دا احساس يې بېداروي، چې مور يې پرته له ده نه د هيچا نه شي کېدی. دا داسې يو احساس وي؛ لکه ماشوم چې نانځکه خپل ملکيت ګڼي. تاسې تجربه وکړئ، څه مهال مو چې مېرمن بچی په غېږ کې نيولی وي تاسې د

خپلې مېرمنې لاس ونيسئ يا يې پر اوږو لاسونه کېږدئ يا کوم بل داسې عمل وکړئ، چې ګواکې تاسې مېرمن خپل ملکيت ګڼئ؛ نو د خپل بچي غبرګون وګورئ. بچی که په خبرو تاسې نشي ايسارولی؛ نو پر لاس مو تر منع کوي. دا خو به مو ډېر ليدلي وي، څه مهال چې د ماشوم مور کوم بل هلک په غېږ کې واخلي؛ نو خپل ماشوم يې څه غبرګون ښيي.

ګورئ! د ښځې او خاوند يو طرفه مينه هم نه پايېږي، خاوند له خپلې مېرمنې څخه او مېرمن يې له خاوند څخه د پاکې او سپېڅلې مينې هيله او توقع لري. خدای پاک د دې مينې د تکميل لپاره په جنسي جذبه کې يو ځانګړې مزه پيدا کړې ده. دا مينه خدای پاک د خاوند او مېرمن په منځ کې روا کړې ده، موږ که تر دې ها خوا حدودو ته اوړو؛ نو له ناوړه پايلو سره به مخ کېږو.

د زوی رقابت له پلار سره هغه مهال زياتېږي څه مهال، چې هغه د څو مياشتو، د کال يا د څو کلونو وي. پلار يې که د ده شتون داسې ګڼي، چې ګواکې هغه ماشوم دی، په څه نه پوهېږي، بس يوازې يې په ناروغي درديږي، په دې ځای کې چې هلک ته څومره اخلاقي ګمراهي پيدا کيږي، هومره يې له پلار سره رقابت زياتيږي. بچی يې تر دې مهاله په دې نه پوهيږي، چې هغه د مور وپلار د زړه سر دی، هغه چې مور و پلار ګوري، چې پخپل منځ کې دوی مينه سره کوي، سره ښکلوي او د ژوند ملګري دي، سړی د ده پلار دی او پلار لويه هستي وي؛ بلکې هغه يوازې دا ګوري، چې دا کس هم د ده مور غواړي. ماشوم نه غواړي، چې خپله مور يې د بل چا شي، دا يو داسې احساس وي، چې له شعوري استدلاله بيخي لرې وي.

په دې عمر کې ماشوم خپل پلار بېخي بېګانه ګڼي، د وخت په تېرېدو سره يې دا احساس نورهم پخيږي، پلار يې له زوی سره هيڅ رقابت نه لري، زړه کې ځای ورته لري، ماشوم هم د پلار سترګو ته ګوري، پرې نازيږي؛ خو پر دې سربېره يې په لاشعوري ډول په زړه کې د پلار لپاره عُقدې نه سړيږي او د وخت په تېرېدو سره لا پسې زياتيږي، ترې يريږي هم؛ ځکه چې پرې حاکم وي. هغه د دې لپاره بېلا بېل جوازات لټوي؛ خو د پلار له امر نه سرغړونه ورته ډېره سخته ښکاري، همداسې يې ټول عمر په همدې کشمکش کې تېر شي.

د نجونو د بې لارېتوب اسباب، د مور او لور رقابت

لکه څرنګه چې هلک خپل پلار رقيب ګڼي او د ژوند په ډېرو برخو کې رقابت ورسره لري، همدارنګه ډېرې نجونې خپلې مېندې رقيبانې ګڼي. د ښځونفسيات داسې دي، چې نجونې د مور پر نسبت له پلار سره ډېره مينه لري، په کورني ګډ ژوند کې به مو ليدلي وي، چې که په کورنيو چارو کې يا د جينۍ په شخصي ژوند کې يې که د مور په کارونو کې مداخلت وکړي، يا يې وښکنځي؛ نو لور يې کوښښ کوي، چې پلار يې د دفاع لپاره پرې خبر کړي.

لکه څرنګه چې هلکان نه خوښوي، چې پلار يې د مور خواته نږدې شي، همدارنګه نجونې نه غواړي، چې مور يې پلار ته ورنږدې شي. په نجونو کې هم داسې جذبات راپاريږي؛ لکه په هلکانو کې چې د پلار پر خلاف کوم جذبات دي. دا نفسيات د وخت په تېرېدو سره نور هم پر مخ ځي. تاسې به په تېره ليکنه کې د زوی او پلار د رقابت په اړه تفصيلي خبرې لوستې وي، اوس راځو د مور او لور رقابت ته.

اکثره مېندې چې څۀ مهال خپلې لونې د پېغلتوب په درشل کې وويني؛ نو هغوی ته خپل پېغلتوب ورپه زړه کيږي، پر هغوی داسې يو وهم غلبه کوي؛ لکه لور يې چې تر خپل پېغلتوب اخيستی وي. څۀ مهال يې چې خاوند له لور سره مينه کوي؛ نو مېرمن يې درديږي. داسې فکر کوي، چې څه مهال هغه ناوې او ځوانه وه؛ نو خاوند به يې همدارنګه مينه ورسره کوله. مور ته يې په زړه داسې ورګرځي؛ لکه هغې چې دې حالت ته راوستلې او زړه کړې وي. دا وهم او وسوسې د مور په زړه کې د لور لپاره يو لا شعوري دښمني پيدا کوي.

زه په کلکه سره وايم، چې له ما سره يوه مور هم دا نه تسليموي، چې ګواکې مور دې له خپل لور سره رقابت او دښمني ولري، هو دوی پر حقه دي؛ ځکه چې دا رقابت په لا شعور کې وي. مور ته يې د دې احساس

او اندازه نه کیږي. تاسې به لېدلي وي، څه مهال چې لور کومه تېروتنه وکړي؛ نو مور یې د سپکاوي او ښکنځلو لپاره بېلا بېل جوازات لټوي؛ خو له دې سره سره د مور او لور تر منځ ژوره مینه هم وي. اصلاً د مور او لور رقابت د لا شعور په تیارو کې پټه وي او دوی ته هیڅ نه څرګندیږي، چې د دې علت څه دی.
مېندې په ناپوهۍ کې د دې ډول رقابت اظهار په بېلا بېلو ډولونو کوي، د مثال په توګه د ځوانو نجونو مېندې زړښت نه مني. هغوی ډول او سينګار کوي، شوخې جامې اغوندي، په ښادیو کې نڅاوې کوي او د پېغلو نجونو په بنډارونو کې ناسته پاسته کوي. همدارنګه ځینې مېندې خپلو لوڼو ته په وړو وړو خبرو او تېروتنو پېغورونه ورکوي، داسې ډېرې ښځې شته، چې له خپلو زومانو سره د مینې کولو هڅه کوي.
د تېرو ټولو خبرو نه زموږ هدف دا و، چې تاسې کوښښ وکړئ، چې کورنۍ چاپېریال بدل کړئ، له خپل اولاد سره داسې مینه او راشه درشه وکړئ، چې هغوی د بې لارېتوب لوري ته لاړ نه شي. مور دې کوښښ وکړي، چې له هر لوی او کوچني ماشوم سره په کور کې، لکه د تې خوري ماشوم مینه وکړي، همدارنګه مور ته پکار دي، چې په کور کې یوازې کېښني.
خپل ماشومان له رقابت ځنې د ساتلو ښه لاره دا ده، چې مور و پلار له خپل اولاد سره په ګډه مینه وکړي، پلار دې خپل بچي ته څرګنده کړي، چې د هغه د مور پر نسبت له هغه سره ډېره مینه کوي، د مثال په توګه یو ښه پلار باید د اوښو غوښتلو په وخت کې خپل بچي ته ووایي (زویه ! مور ته ووایه، چې ماته لږ د څښلو لپاره اوبه راوړي.)
د دې غبرګون دا وي، چې زوی یا لور خپلې مور ته په امریه (حکمیه) انداز کې وایي:
مورې پلار ته مې اوبه ورکړه.
داسې پلار تل زوی ته وایي چې:
ګوره ستا مور څومره ښه ده، په تا څومره فکر کوي، جامې درته مینځي، ډوډۍ درته پخوي، چای درته جوش کوي او .....
هغه د خپلې ښځې پر نسبت زوی ته ډېر اهمیت ورکوي، دا رنګ ماشوم خپل ځان د مور و پلار په منځ کې یوه اړیکه ګڼي. د دې دا ګټه وي، چې د ماشوم په زړه کې د پلار لپاره رقابت او کینه نه پیدا کیږي.
یو ښه پلار که خپل زوی یا لور په کومې تېروتنې وښکنځي؛ نو هغه له لرې پرې راتاویږي، د مثال په توګه ورته وایي چې:
ګوره تا زما او د مور بې عزتي کړې ده، د کلي او محلت خلک تل راته ګېله کوي، ګوره مونږ خو نور سپین ګیري یو، اوس به د کورنۍ مسولیتونه ستاسې په غاړه وي او داسې نور....
که بالعکس پلار راجګ شي زوی او لور ووهي او بې عزته یې کړي، د هغه په زړه کې د انتقام اور تر ډېره لمبې وهي.
میندې باید له خپلو لوڼو سره ډېرې مشفقانه واوسي، له هغوی سره تل د خپل راتلونکي ژوند فکر وي، چې چا ته به واده کیږي، کوژدن به څه ډول وي، خواښې او خسر به یې څه ډول وي او داسې نور.... مېندې په ځای د دې چې هغوی ته بېلا بېل پېغورونه ورکړي، وې وهي، باید هغوی ته د هغوی د راتلونکي ژوند په اړه مالومات ورکړي او جایزې غوښتنې یې ور پر ځای کړي.

تاسې له مور و پلاره څه غواړئ؟

زموږ پلرونه که له موږ سره په ورځنیو چارو کې ښلي، پر موږ ښوکې کوي، یا زمونږ لباس، لوڅ سر او نور کړه وړه نه خوښوي، یا موږ نه پرېږدي، چې عصري وسایل؛ لکه تلوېزیون، انټرنېټ او نور څیزونه وکاروو، یا لکه څرنګه چې پکار ده په پر مختللیو ښوونځیو کې درسونه ووایو. زموږ پلرونو ته دا ټول څیزونه بېګانه دي، نه یې د دې زده کړې ته لاس رسی کیږي او نه یې د رانیولو توان لري، هغوی ته وایي چې:

اوس زمانه ډېره بې حيا شوله، زموږ په زمانه کې دا يو شی هم نه و او نه دومره بې حيايي وه .....
اصلاً پلرونو هغه وختونه له ذهنونو نه دي لرې کړي او هڅه کوي، چې پر خپل اولاد باندې يې هم عملي کړي.

زه ځوانانو ته وايم، چې ستاسې پلرونه ملامت نه دي، دوی ستاسې دښمنان هم نه دي، نه غواړي، چې تاسې بې لارې او هلاکه شئ. هغوی خو خپل آرام او اسودګي ستاسې په روزنه قربان کړی دی، تاسې چې دخپلو پلارانو په څېرو باندې د تفکراتو کومې او معصوميت کومې نښې وينئ، دا له ډېرې خوارۍ او مشقت له امله دا سې شوي دي. هغوی به شپه او ورځ په ځان يوه کړې وه، زده کړې ترې پاتې وې او په پرديو هېوادونو کې يې مزدوري کوله، دا هر څه يې ستاسې په خاطر کول.

ګورئ! ستاسې پلرونه د نفسياتو ماهرين نه دي. ځينې ځوانان او نجونې چې تر پوهنتونه ورسېږي؛ نو خپل نالوستي مور و پلار ناپوهه، وروسته پاتې، بې عقل او ښځې ګڼي، د دی حقونه نه مني او کم نظر ورته کوي يا په وړه خبره پر مور و پلار ور غوسه کېږي.

دا چې کور د مور و پلار او د کورنۍ د نورو غړو په سر کور وي سړی ولې دا سې وکړي، چې په لوی لاس خپل ژوند له ګواښ سره مخ کړي، ذهني آرامتيا يوازې په کور کې وي، بايد د کورنۍ له ټولو غړو سره ، مينه، محبت او ښه راشه درشه وکړو. که تاسې دا فکر کوئ، ذهني آرامتيا په محلونو کې ده، دا بې ځايه ده. آرام له افرادو سره وي، نه له سرو او سپينو او له آسمانڅکو محلونو سره.که د کورنۍ په غړو کې مينه او احترام وي، دا تر ټولو پر مختللی ژوند دی.

ګورئ! که تاسې د اخلاقياتو پر خلاف يو قدم هم پورته کړئ او لږ زره احساس هم درسره وي، تاسې ته ارو مرو پښېماني او نارامتيا محسوسيږي. د مثال په توګه که تاسې د لارې په سر يوه روپۍ ومونده، هغه مو راواخيسته ، ډېر به ورته خوشال شئ؛ مګر لږ څه خفګان به هم محسوسوئ، دا به له دې احساسه درته پيدا وي، چې تاسې د چا ورکه شوې روپۍ موندلې ده. دا دومره وړوکی خفګان دی، چې تاسې يې له ودې وتلی شئ، مګر دا هم ومنئ، چې پر تاسو خو يې اثر کړی دی.

همدارنګه که تاسې د خپل پلار، نيکه يا د بل کوم سپين ګيري عزت نه کوئ او د پخوا زمانې خلک يې بولئ؛ نو دا ومنئ، چې يوه لوري ته تاسې خپل ځانونه د فخر او رعب تر اغېزې لاندې راولئ او بل لورته به ستاسې زامن له تاسې سره همدا سې ناوړه رويه کوي. ستاسې لپاره دا خفګان پټول يوه لا شعوري هڅه ده، دا په دې چې تاسې د خپلو مشرانو بې عزتي کوئ. د مشرانو قدر نه کول دا نساني فطرت پر خلاف کړنه ده.
اسلام درته وايي چې:
د مور تر قدمونو لاندې جنت دی.
دا متل نه دی؛ بلکې خدای پاک مور ته دا عظمت ورکړی دی او همدارنګه پلار درواخله. پوهان وايي، چې د اولاد لپاره مور و پلار د قبلې حيثيت لري.

ويل کيږي، چې د ګناهونو سزا د قيامت په ورځ ورکول کيږي؛ مګر له بده مرغه چې زموږ ځوانانو ته له همدې امله په دې دنيا کې سزا ورکول کيږي، هغوی تل ناارامه وي او په خپلو ګناهونو کې غرق پرق وي.

اسلام وايي، چې که مور و پلار درته ووايي، چې خپله مېرمن دې طلاقه کړه، هم به يې طلاقه کوې، که پلار دې مسلمان نه و او ډېر معذوره او ناروغه و، غوښتل يې چې له خدای پرته د بل چا عبادت وکړي، ته به يې کليسا يا بتکدې ته په شا وړې، په هيڅ صورت له مور و پلاره لاس نه شې اخيستلی. تر دې چې که درته ووايي، چې اسلام پرېږده او کفر اختيار کړه، په دې وخت کې ته کولی شې، چې خبر يې ونه منې، نور يې په هيڅ حالت کې له اطاعت ځنې نشې لاس په سر کېدلی.

اروايي خوښي او بدني ځواک

که چېرې تاسې دا فکر وکړئ، چې ستاسې پالنه او تربیه سمه نه ده شوې، له دې امله تاسې بې لارېتوب ته مه کړې ده، د دې دا مانا شوه، چې تاسې نور حالاتو او ستونزو ته تسلیم شوي یاستئ او د زغم وسله مو پر زمکه اېښې ده. د نفسیاتو علم تاسې ته ډاډ او زړورکوي، چې ګورئ ستاسې شخصیت دومره قوي دی، چې تاسې له دې ستونزو په آسانۍ سر وتلی شئ. مورږ دا خبرې جنسي بې لارې کسانو ته کوو، چې ګورئ اوس هم وخت تېر نه دی، زه تاسې ته لارښوونه کوم تاسې په ما پسې قدم په قدم راځئ، زه چې څه درته وایم یا مې، چې څه په دې کتاب کې درته ښودلي او ویلي دي په هغې عمل وکړئ، که خدای کول تاسې به د دې له ناوړه پایلو وژغورل شئ.

ځینې داسې خبرې دي، چې ځوانانو له وړو وړو ډنډونو څخه ځانونو ته دریابونه جوړ کړي دي، هغوی جنسي جذبې پر خپلو ذهنونو او مغزو سپرې کړې دي د هغوی پر سوچونو جنس غالب شوی دی، د دا رنګ سوچونه دوه ډولونه دي، یو یې جنسي خیالات دي، چې ذهني بې لارېتوب هم ورته ویل کیږي او دویم ډول یې دا دی، چې هغوی تل د خپل جنسي ځواک په اړه سوچونه کوي، چې هغوی خو د دې له امله کمزوري شوي نه دي، خدای مکړه په اېږز خو به نه وي اخته، په چل ول کې ملګرو پوښتي، چې د اېډز ناروغۍ نښې په څه ډول وي، که لږ څه نښې هم په ځان کې ووینې؛ نو لکه د موم ورته ویلي کیږي. دا رنګ وهمونه د دوی ژوند له بېلا بېلو ګواښونو سره مخ کړي.

د نفسیاتو علم وایي، چې د انسان شخصیت او د هغه کړه وړه د سوچونو او خیالونو هنداره وي، مانا دا چې انسان څه ورږ سوچ کوي، د هغه کردار او شخصیت هم هماغسې وي یا هماغسې جوړیږي.

ګورئ ! تاسې دا په ذهن کې کېنوئ، چې دا یو اروايي ځواک دی، چې انسان هماغسې جوړوي څۀ رنګ چې هغه سوچ کوي. که تاسې د جنس په اړه یو فحش تصور کوئ؛ نو په لاشعوري ډول ستاسې په قول او فعل همدا ځواکمن کیږي؛ ځکه چې تاسې همدا سوچونه کوئ، چې تاسې خو د یوې هم نه شوئ، له همدې امله تاسې رښتیا هم په جسماني ډول د یوه کار جوګه هم نه یاست.

دا رنګ سوچونه تاسې له بې کاره عادتونو څخه پرته له دوو نورو ګوابښونو سره مخ کوي. لومړی دا چې تاسې تمامه ورځ د جنسي څواک په اړه پوښتنې ګروېږنې کوئ په کتابونو، مجلو، فلمونو او انټرنېټ کې په دې اړه پلټنې کوئ. تاسې چې په دې اړه څومره څېړنې وکړئ، ستاسې وهم نور هم پسې ډېرېږي؛ ځکه چې ستاسې شعور په هر قدم تاسې ملامتوي او داسې مالومات راټولول بیا یوه بله لویه ستونزه ده، ځکه چې تاسې هر چاته دا راز نه شئ ویلای.

دویم دا چې تاسې له دې ستونزې نه د خلاصون لپاره جعلي او غیر مستند رنځپوهانو ته مخه کوئ، هغوی ستاسې د بدني ناروغیو درملنه کوي، نه د اروايي ناروغیو درملنه. تاسې هیڅ مه کوئ، ما پسې راځئ زه مو لارښوونه کوم؛ خو په شرط د دې، چې له خپل ذهن څخه ټول وهمونه لرې کړئ. همدارنګه له خپل ذهن څخه د جنس توری هم لرې کړئ. داسې وګڼئ، چې ګواکې په تاسې کې هیڅ جنسي جذبه او ځواک نشته. دا ځکه چې تاسې په ورځني ژوند کې د خپل ځان او خپلې ټولنې لپاره خپل مسولیتونه هېر کړي دي او خپله ټوله توجه مو جنسي ځواک او جنسي غوښتنو ته ورکړې ده، له همدې امله تاسې انحراف (سرغړونې) او وهم ته کډه کړې ده. د جنسي ځواک په ساتلو کې دا کار دی که چېرې دا تاسې د ذهني او بدني عیاشي لپاره ونه کاروئ؛ نو دا ستر ځواک جوړېږي او ستاسې د راتلونکې په جوړولو کې ستاسې ډېره مرسته کوي. ستاسې د تباهي لوی علت دا دی، چې جنسي ځواک یوازې د عیاشي وسله بولئ. له همدې امله له انسان څخه خپل صحت او خپل راتلونکی هېر شي او په نورو لارو سر شي. سر له اوسه دا جذبه او ځواک ل یاده وباسئ. داسې وګڼئ، چې دې ځواک پر تاسو هیڅ اغېزه نه ده کړې، یا یې که پر تاسې اغېزې کړې دي، اوس یې تاسې له سره جبران کوئ. پرته له دې که تاسې خپله اروايي خوښي او خپل سالم بدني ځواک غواړئ؛ نو لومړی باید اسلامي ارونوته پابند واوسئ، پر اسلامي قوانینو عمل وکړئ. هغه څهٔ چې اسلام مو ترې منع کوي او پرقران او احادیثو ثابت شوي دي، باید له هغو اعمالو څخه لاس واخلو.

د جنسي بې لارې کس اروايي او بدني ناروغی.

که په ژور تاسې د نفسیاتو علم ولولئ؛ نو تاسې به حیران شئ، هغه دا چې د انسان کړه وړه، کردار، شخصیت او د نفسیاتو د ټول نظام بنسټ پر جنسي ځواک ولاړ دی. په جنسي ځواک کې دومره زور دی، چې انسان یې د زور مخه نشي نیولی. یوې خوا ته که دا ځواک د خوند اخیستلو وسیله ده او ځان ساتل ترې ډېر ستونزمن دي، بل لور ته د دې بې ځایه کارول انسان له بېلا بېلو وهمونو او ناروغیو سره مخ کوي. تر ټولو غټه خبره دا ده، چې د دې اثرات لا شعوري وي.

له لا شعور ذهن څخه چې کومې پښېمانې او ارمانونه چې راوزېږي، هغه مخامخ هغه ځای ته پنا وړي، کوم ځای کې چې د جنسیت په اړه په زړه پورې خیالات او افکار دي. دا د انسان د عمل او د هغه د غبرګون یوه صحنه وي، له دې نه لاس اخېستل داسې دي؛ لکه انسان ووايي، چې زه ښخې خوراک څښناک نه کوم. دا د خودلذتي یا له دځانه د خوند اخیستنې ېېلامه ده.له دې ځایه انسان ته موقتي آرام تر لاسه کیږي؛ خو دا خوند او آرام د ډېر کم وخت لپاره وي، څه مهال چې انسان سترګې پرانیزي؛ نو خپل ضمیر یې لکه بادار پر سر ودرېږي او ډېر ملامته کړي، بیا چې څه موده تېره شي پر بلې ګناه واوړي یا بل کوم وخت بیا له ښکلیو خیالاتو سره غاړه غړۍ شي ښه پوهیږي، چې دا عمل د ده لپاره څومره اروايي او بدني زیانونه رامنځ ته کوي؛ خو په هغه وخت کې سترګې پرې پټې شي ګناه وکړي وروسته بیا پښېمانه وي، لاسونه مروړي، داسې یې ټول عمر په همدې کشمکش کې تېر شي.

په بدني توګه داسې ځوانان، چې عیاش او بې لارې وي او له ځان څخه دخوند اخیستنې عادي وي، په لاندې ناروغیو اخته کیږي.

۱ـ د زړه ضربان یې تل زیات وي او تل خفګان محسوسوي.

۲ـ د ساه په اخیستو کې ورته ستونزه وي؛ لکه د سابندي د ناروغ چې تل یې ساه بندیږي.
۳ـ د هاضمې او معدې نظام یې خراب وي، خواړه یې په سمه توګه نه هضم کیږي.
۴ـ جګر یا ینه یې ښه کار نه کوي، چې له کبله یې بدن ته تازه وینه نه رسیږي.
۵ـ د ګردو یا پښتورګو ناروغي تر ټولو ناوړه وي، له دې امله د پوستکي بېلا بېلې ناروغۍ انسان ته پیدا کیږي.
۶ـ حافظې یې خپل ځواک له لاسه ورکړی وي او هره خبره یې له یاده وځي.
۷ـ مثانه یې کمزورې وي ځینې وخت داسې وي، چې په ځان پوی هم نه وي او تشې متیازې ترې لاړې وي، همدا رنګه مذي او منې هم بې اختیاره ترې خارجیږي.
له بدني ناروغیو پرته ځینې ارواېي ناروغۍ هم ورته پیدا کیږي، چې په لاندې ډول دي:
۱ـ ارادي ځواک، د پرېکړې ځواک او پر خپل ځان یې باور ختم شي.
۲ـ داسې کس ډېر ډارن او بې زړه وي، په هره کیسه او هر کار کې شرم محسوسوي.
۳ـ داسې کس ته غوسه هم ډېره ورځي او څه یې له لاسه هم نه کیږي.
۴ـ زړه یې نه غواړي، چې له کورنۍ او نورو ملګرو سره ټوکې ټکالې، خندا او راشه درشه وکړي.
۵ـ ذهن یې له شکونو او اندېښنو ډک وي، دهر چا او هر شي راتلونکې ورته تیاره برېښي، شپه که هر څو په ارام خوب وکړي؛ مګر سحر چې راپورته شي، وجود یې تبکه تبکه وي او له ناراستۍ نه پورته کېدلی نه شي.
۶ـ داسې کس ارو مرو د نشه یي توکو په کارولو اموخته وي.
۷ـ تل د ځانوژنې سوچونه کوي؛ مګر له مرګه یې ډار هم کیږي.
د دې ناروغیو لړلیک به تاسې حیران کړي وي، چې د دومره ناروغیو درملنه خو ناشونې ده؛ خو تاسې به دې ته هم حیران شئ، چې درملنه یې ډېره آسانه ده، هغه دا چې که تاسې په ذهني تمایلاتو کې بدلون راوستو؛ نو دا یوه ستونزه به هم نه وي. موږ په طبي ډول د هرې ناروغۍ بېله بېله درملنه کوو؛ مګر د ارواېي، ذهني او د جنسي بې لارې کسانو درملنه په سالم فکر، کلکې ارادې او ذهني مثبتو تمایلاتو باندې کیږي، چې نه کوم رنځپوه ته ورتګ غواړي او نه کومه مالي ستونزه لري او پر دې ټولو سربېره ارادي ځواک ډېر اړین دی.
ګورئ! زموږ د ټولنې ځوانان چې کومې تېروتنې کوي؛ نو کوشش کوي، چې دخپل ضمیر د ملامتیا سربېره کوم بل ملګری ته هم هغه کیسه وکړي هغه یې هم وغندي، یا تسلي ورکړي، چې رښتیا هم بد کار شوی دی؛ مګر جنسي بې لارې کس له ګناه وروسته دومره متزلزله شوی وي، چې نور خو پرېږده له خپله ځانه هم کوښښ کوي، چې خبره پټه کړي.
د ګناه د احساس پر انسان دا اغېزه هم وي، چې انسان وهم اخیستی وي هغه فکر کوي، چې د هغه پر ګناه هر څوک خبر دي، په هغه پورې خاندي او د هغه پر خلاف خبرې کو ي. د ده دا وهم د هر چا خلاف وي. که څوک له مینې او خواخوږي نه خبرې ورسره وکړي، پر هغه یې هم شک وي او خبرې یې بدې پرې لګیږي. هغه په داسې وهم او شک کې ښکېل وي، که هر څوک یې د تکلیف په اړه هر رنګ مشوره ورکړي هغه ورته د شک په سترګه ګوري.
دا ټولې د ضمیر کرشمې دي،ضمیر د خدای پاک (ج) هغه لورښه ده، چې انسان تر وسه له ګناهونو بچ کوي؛ مګر انسان د تخریبي سوچونو او جذبو له امله د ضمیر پر ځواک بری مومي. له ګناه وروسته ضمیر بیا هم ځواکمن وي. ضمیر انسان ملامتوي او خپل غبرګون ښیي، دلته انسان له دوه رنګه پېښو سره مخ کیږي یو دا چې انسان د ضمیر له آواز څخه تېښتي، دویم دا چې د ضمیر سزا مني. دا چې ځینې هلکان اونجونې د

ځانوژنې هڅه کوي د هغوی نفسياتي علت همدا وي، چې هغوی د خپلو کړنو سزا غواړي، دا د ضمير سزا و ي، چې انسان ورته مجبور کړی وي.

ګورئ! کوم کس چې قتل وکړي؛ نو انساني فطرت د غبرګون پر بنسټ هغه د قتل درد نشي هضم کولی، د هغه پر د ماغو وينه وخيژي، ځينې قاتلان کوښښ کوي، چې د نشې په زور قتل له ياده وباسي، ځينې کوکې او نارې کوي پر خلکو قهريږي. داسې خلک مېړني نه وي؛ بلکې قتل کولو له دوی نه بزدلان جوړ کړي وي. هغوی له دغې بزدلۍ او د ضمير له پېغور څخه د خلاصون لپاره چغيږي او پر نورو خلکو غوسه کيږي. زيات داسې قاتلان دي، چې خپل جرم پټوي، له خپل دښمنه هم يريږي؛ خو په دې خوشاله وي، چې چارواکي يې بوځي او بندي يې کړي، څه مهال چې پر قتل اعتراف وکړي، بيا يې زړه سوړ شي. له دې نه دا جوتيږي، چې د ضمير د سپکوالي لپاره پر ګناه عتراف او اقرار کول ښه لاره ده.

همدا رنګه کيفيت په خود لذتي (له ځان څخه خوند اخيستنه) کې هم وي؛ مګر په دې کې انسان کوکې او چغې نه وهي، پر خپلې ګناه اعتراف نه کوي، له دې ګناه څخه وروسته د ضمير غبرګون داسې وي؛ لکه قتل يې چې کړی وي. دې وخت کې انسان د تېښتې لاره غوره کوي او پر نشه يې توکو خپلې غريزې سړوي.

قتل خو د انسان له لاسه شايد يوه وار وشي؛ مګر جنسي بې لارېتوب ته سړی هر وخت لاس رسی لري، چې بالاخره د عادت بڼه غوره کړي. داسې که هره ورځ انسان ګناه کوي او خپل ضمير يې هره ورځ ملامتوي، د ضمير او عادت دا جنګ بيخي مستقل پاتې شي، يو وخت انسان يو داسې اروايي ناروغ جوړ وي، چې درملنه يې ډېره ګرانه وي.

لا شعوري ذهن دومره ستر ځواک دی، چې ستاسې سوچونه او کړه وړه په خپله ولقه کې اخيستلی شي او چې کومې خوا ته وغواړي تاسې بوولی شي. ستاسې جنسي بې لارېتوب او د ناوړه عادتونو ذمه وار ستاسې لا شعورذهن دی. دا چې داد د بدن د نورو غړو په څېر نه محسوسيږي په همدې وجه يې طبې درملنه او پټی نه کيږي، دا به تاسې پخپله قابو کوئ.

اروايي آرامتيا او درملنه

زموږ د ټولنې د سړيو او ښځو بدبختي داده، چې زيات يې له دوی ځنې ودونه هم کړي دي او سر بېره پر دې جنسي بې لارېتوب ته هڅه هم کوي. دا نو د فحاشۍ آخري بريد دی؛ ځکه چې په داسې کولو د ښځې او خاوند تر مېنځه تضاد پيدا کيږي او د هغې اغېزې پر کورنۍ او بچيانو غورځي.

دويمه غټه نيمګړتيا زموږ د ټولنې د ځوانانو اونجونو داده، چې جنسي بې لارې خلک يې اکثره لوستي دي او يا د زده کړو په جريان کې دي. زموږ دې لوليه ټولنې ته، چې تاسې لوستي ځوانان او نجونې څه ورنکړئ، د جهالت له تيارو څخه يې راړونه باسئ؛ نو نالوستي خلک خو دا نشي کولای.

ځوانان د قوم متې دي. تاسې ته راتلونکې کې ډېره څه په مخکې دي، نړی کوم ځای ته ورسېده او لا به چېرې ځي. په عملي او تخنيکي زده کړو کې د ځوانانو ونډه ډېره اړينه ده. تاسې به کله کله هڅه کړې وي، چې له ناوړه کړنو څخه لاس واخلئ؛ خو بريالي شوي به نه ياست؛ مګر تاسې راسره دا ومنئ، چې تاسې د زيار ايستلو سر بېره هم زيار نه دی ايستلی، په لاشعوري ډول تاسې په دې هڅه کې ياست، چې څوک مو له دې ښکليو او په زړه پورې تصوراتو څخه بې برخې نه کړي. ښه لاره داده، چې په شعور ډول سوچ پرې وکړئ. دا تصورات او بې کاره خيالات خپلې مخې ته کېږدئ او ويې ګورئ. د خپل تباه شوي ژوند نندارە هم وکړئ څرګنده به شي، چې دا ټول د بې ځايه تصوراتو له لاسه داسې شوي دي.

دا اندازه تاسې په داسې انداز واخلئ؛ لکه يو تکړه رنځپوه، چې د کومې ناروغۍ تشخيص کوي، وروسته تاسې دا تصورات او خيالات له لا شعور ذهن څخه بېلا کړئ او چې کله هم دا ستاسې ذهن ته راځي.

کاروبار پربېږدئ او دا په شعوري ډول وڅارئ او پایلې یې وګورئ. څه موده به تاسې له ستونزو سره مخ وئ؛ مګر یو وخت به خپله نتیجه په لاس درشي.

سر بېره پر دې خپل ذهن صحت مند جوړ کړئ داسې فکر وکړئ، چې تاسې د خپل دې سپېڅلي تصور په څېر پاک یاستئ، دا تصور په خپل ذهن کې په ښه توګه انځور کړئ. له دې سره سره له خپلو خپلوانو او انډیوالانو سره ښه راشه درشه پیل کړئ، د ورزش لپاره یو وخت درته وټاکئ. لندېه دا چې یو مهال وېش درته جوړ کړئ او د هغه له مخې خپل ورځني کارونه پر مخ بوځئ. داسې مه کوئ، چې یو څو ورځې عمل پرې وکړئ بیا جنسیت دربانديې غالب شي، یا مو نورې بوختیاوې پر سر واخلي. کوښښ وکړئ، چې تعمیري کارونه وکړئ او خپل ځان په ښو کارونو کې بوخت وساتئ.

ستاسې د خپل ذهن د را م کولو ښه لاره دا ده، ګورئ تاسې خو خپل کور او چاپېریال نشئ بدلولی؛ مګر له کوره تر ښوونځي، تر دفتر، تر بازار او د کارو بار تر ځایه خپله لاره بدله کړئ، پخوا چې په کومه لاره ورتللی له دې وروسته په بله لاره ورځئ. په نوې لاره کې به ښې او کیڼ خوا ته تاسې نوي شیان، ونې، کورونه او نور شیان ووینئ. په کور کې هم دا وړ بدلون راولئ. د مثال په توګه مېز او چوکۍ مو لومړۍ یوې خوا ته اېښې و او س یې بل ځای کېږدئ. کمرې مو پرده نه درلوده پرده ورته واچوئ، لنډه دا چې د هر یو شي ځای بدل کړئ. زیات ډاکترانو ناروغانو ته د چاپېریال د بدلولو مشوره ورکوي، په داسې کولو سره یوې خوا ته ناروغ ته اروایي ارامتیا ترلاسه کېږي او بلې خوا ته بدني ځواک پیدا کوي.

د دې دا مانا شوه، چې که تاسې په خپل ذهن کې بېکاره تصوراتو او خیالاتو ته ځای ورکړی دی، داسې هم کولی شئ، چې تعمیراتي سوچونه پکې ځای کړئ تاسې د ښو خیالاتو په کولو کې زړه راښکون پیدا کړئ او کوښښ وکړئ، چې خوند ترې واخلئ او عملي یې کړئ.

عجبه خبره دا ده چې څوک څومره بدکار او ګناه کوي او له هرې خطا وروسته سخت پښېمانه وي، همدومره یې د ګناه لور ته مېلان زیاتېږي. زه دا نه وایم، چې تاسې په ګناه مه پښېمانه کېږئ، ما چې وړاندې څۀ درته وویل، چې که چېرې تاسې خپل خیالات تعمیراتي جوړ کړل او له زړه نه مو داسې وکړل بیا مو د ګناه لور ته مېلان کمېږي.

که تاسې زر ځله هم توبه وباسئ تاسې نه پرې بریالي کېږئ، د دې علت دا دی، چې څه مهال چې تاسې توبه ماتوئ؛ نو په تاسو کې د ماتې، پښېماني او د قهر یو ګډ ترېخ احساس راپیدا کېږي، هغه د ګناه له احساس سره یو ځای کېږي او زهر ترې جوړېږي. دا زهر تاسې له اروایي نیمګړتیاوو سره مخ کوي. هغه ستاسې ځانګړتیاوې او ارادې د شمعې په څېر ویلې کوي. دا اروایي نیمګړتیا کرار کرار د بدني ناروغیو سبب جوړېږي. له دې سره په ځوانانو کې د انزال، احتلام (شیطان غولول) او د جریان ناروغۍ رامنځته کېږي او په نجونو کې له واده وړاندې د لېکوریا (یو ډول ناروغي) او د رحم نورې ناروغۍ رامنځته کېږي.

ځینې خلک داسې وي، چې له ګناه وروسته له ځان سره قسم وکړي، چې بیا به داسې کار نه کوي؛ مګر په لږ وخت تېرېدو سره بیا ګناه ترې وشي، بیا قسم وکړي او بیا ګناه ترې وشي، په شعوري ډول دوی ته څرګنده وي، چې یوې خوا ته د ګناه عذاب او بل لوري ته پر قسم ختل، لنډۀ دا چې د هرې ګناه په کولو سره هغوی دوې ګناوې کوي، او هر ځل یې خپل ضمیر ملامتوي. ستاسې لپاره ښه دا ده، چې له توبې او قسم کولو تېر شئ؛ بلکې په هغو لارښوونو عمل وکړئ، چې مونږ یې یادونه وکړه.

ستاسې لپاره یوه ډېره په زړه پورې نسخه دا هم ده، چې له ځان سره پخه ژمنه وکړئ، چې پېنځه وخته به لمونځ نه قضا کوئ؛ ځکه چې په قران شریف کې خدای پاک وایي چې: لمونځ تاسې له بدو اعمالو منع کوي.

له خدای پاک څخه ډېرې دعاګانې وغواړئ. لمونځ د دې لپاره مه کوئ، چې خدای پاک یې بدله درکړي یا د دې لپاره دعا مه غواړئ، چې تاسې خدای پاک ته لمونځ ادا کړی دی؛ بلکې دعا د دې یقین د پخلي لپاره

وغواړئ، چې ستاسې اروا او ضمیر نور بیخي پاک شوی دی. دعا په داسې انداز وغواړئ، چې تاسې دا باور ولرئ، چې تاسې خدای پاک ته مخامخ یاست او هغه تاسې ګوري ستاسې اوري او بدله یې درکوي.

د جنسي ځواک د پیاوړي کیدو لارې چارې

په نجونو او هلکانو کې جنسي ځواک له یو ډول غدودو سره اړیکې لري، هر غدود پر خپل مسیر یا چورلیز چورلي. ذهني او بدني محرکات دا په خوځښت راولي. له دې ځنې یو ډول اوبه خارجیږي، چې یوه برخه یې له جنسي اندام څخه وځي او یوه برخه یې د ننه په بدن کې پاتې کیږي. د دې یو څه برخه ارو مرو وځي؛ خو له دې زیات اخراج ته یې اړتیا نه لیدل کیږي. له جنسي مېلان څخه هم دا رطوبت خارجیږي. موږ که غدودو څخه د اړتیا وړ اوبه خارجې کړو، پر بدن خاصه اغېزه نه کوي؛ خو که پر غدودو فشار راولو، د بدن پر ټولو برخو مو اغېزې کوي.

ځینې خلک داسې وي، چې معمولي د یوه نیم لغړ انځور یا فلم په لېدو یې هم انزال کیږي نور خلک مشوره ورکوي، چې ارو مرو جنسي کمزوري لري، باید له کوم حکیم څخه درمل تر لاسه کړي. حکیمان ځینې داسې درمل ورکوي، چې جنسي اندام پرې مالش کیږي؛ خو دا په یاد لرئ، چې د بې وخته انزال اړیکې له جنسي اندام سره هیڅ نشته، دا د بدن د ننه په ځواکمنتیا پورې اړه لري او ځینې وخت د عصبي ناروغیو له کبله هم دا ستونزه رامنځته کیږي.

په بازارونو کې له غیر رسمي ډاکترانو او حکیمانو سره د جنسي ځواک د ځواکمن کېدو لپاره ځینې درمل؛ لکه ګولۍ، ستنې او ژاولې پلورل کیږي؛ خو ګورئ فکر مو وي، چې دا درمل ستاسې جنسي ځواک هیڅ نشي زیاتولی، په دې څیزونو کې داسې مواد ګډ وي، چې سړی انزال ته ژر نه پرېږدي او د انزال شېبې اوږدوي. فکر مو وي، چې له دې امله زیاتې جنسي ناروغۍ انسان ته را منځته کیږي. د جنسي ځواک د پیاوړي کیدو لپاره که تاسې په اسلامي آرونو عمل وکړئ، له خود لذتي څخه ډډه وکړئ او بې ځایه خپل دا ځواک ونه کاروئ؛ نو هیڅکله به له جنسي کمزوري سره مخ نه شئ. بیا هم که تاسې دا کمزوري لرئ په خوراکي موادو کې؛ لکه سبزي، مېوې، هګۍ او ماهیان دا داسې څېزونه دي، که تاسې دا څېزونه تل په مناسبه خوراک سره وخورئ، ورزش ورسره وکړئ او له بې ځایه درملو خوړلو څخه ډډه وکړئ، همدا رنګه له هر رنګه نشه یي توکو له کارولو څخه لاس واخلئ، زه تاسې ته وعده درکوم، چې تاسې به له هیڅ بدني، جنسي او اروایي ناروغیو سره مخ نه شئ.